

53540

अथान्तविहीन
वेदान्त (हिन्दी)

१०

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਨੇ ਨਮਃ ॥ ੧ ॥

ਮਜਲ ਬਲਾਨੁ ਹੋਰਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਸੀ ਬਾਦਾ ॥ ਭਨਤ ਸਿਤ ਨਿਰ ਬਾਦੁ ਸੇ ਕਰਤ ਨ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ
ਹੁ॥ ੧ ॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਸ੍ਰਵਣੁ ਆਦਿ ਜੋ ਮਜਲਾਗਿ ਨ ਕੀਆ ਖੀਏ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ਪਸੰਦੁ ਪਾ
ਪਸੇ ਭਾਖੀਏ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪੁਜ ਬਾਰ ਬਹਾਈਏ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਗੁਰ ਸੀ ਸੇ ਸਰ ਬਨ ਸਾਈਏ॥
ਸਿਖ ਸੀ ਕਾਨਹੀ ਨ ਗੁਰ ਉਰ ਆਖਹੈ॥ ਜੀਵ ਸੀਵ ਜਗਤੁ ਪਸੇਈ ਸੇਈ ਭਾਖਹੈ॥ ੨ ॥ ਉਪਾ
ਧਿ ਵਿਅਸਤ ਅਧਾਰ ਅਸੁ ਜੀਵਹੈ॥ ਉਪਾਧ ਸਮਾਸਤ ਅਧਾਰ ਅਭਾਸੁ ਜੀਵਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੇਲਾ
ਜੋਰੁ ਪਸੇਈ ਜਗਾ ਆਖੀਏ॥ ਨਿਰ ਸੀ ਸੇ ਇਹ ਰੂਪੁ ਸਿਖ ਉਰ ਗਾਖੀਏ॥ ਆਪ ਬਖਸੇ ਰੂਪੁ ਸੇ ਜਾ
ਨੈ ਮੇਧਰੇ॥ ਇਧਾ ਚਿਰ ਹਨਿ ਹੁਸੇ ਉਰ ਗਰ ਮੇ ਖਰੇ॥ ੨ ॥ ਵਸਤਿ ਕਉ ਹੋਰੁ ਪਗਮਾਗਾ ਇਨੈ
ਆਪੁ ਸੇ ਆਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਧਾ ਰੂਪੁ ਇਕ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਆਹਿਰਦੇ ਸਿਖਾ ਇਹ ਗਾਖੀਏ ਜੀ॥ ਇਸ ਪੁਰੇ

੫੩੩
ਵਸਤੁਦਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਗ੍ਰਮਾਹਿਸਮਝੇਈਏਜੀ॥ ਬੀਰਸਏਕਾਅਤੇਕਾਜਿਉਹੋਉਆਰਿਉਗ੍ਰਾ
ਸਿਖਉਗਲਿਅਈਏਜੀ॥ ਆਪਬਚਨਤੇਮੇਅਬਜਾਨਿਆਰੁਲੇਪਛਾਨਿਆਸਤਕੁਛ
ਮੇਇਕੋਹੋਇਅਸੀ॥ ਸਿਖਾਇਉਆਖਾਅਤਬਗਾਰੁਪੁਆਅਬਤੁਸੀਸਾਪੋਇਅਸੀ॥ ੩॥
ਕੁੰਡਲੀਆਪ੍ਰਥਮਮਜਲਾਇਹੁਗ੍ਰਮਾਂਨਕੀਸੁਵਨਏਸਕਾਨਾਮ॥ ਅਧਕਾਰੀਗ੍ਰਮਪੁਖਧਰੇ
ਗੇਇਸੇਪੁਰਬਕਾਮਾਗੇਇਸੁਪੁਰਨਕਾਂਮਅਗਮਸੇਲਹੇਨਿਰਤਾ॥ ਸਿਰਸੇਹੀਸੇਰੀਨਿਸਾਦੇ
ਨਜਪੇਸੇਮਤ੍ਰਿ॥ ਭਨਤਿਸਤਨਿਰਬਾਣੁਵਾਈਰੇਖਤੇਗਜਲਾ॥ ਸਰਬਛੇਦਕਰਏਹੀਬਖਸ਼
ਤਪ੍ਰਥਮਮਜਲਾ॥ ੪॥ ਤਤਮਸੀਮਹਾਵਾਕਕਾਅਰਬਾਇਹੀਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਅਖਰਿਸਚਦਾਨੀ
ਦੇਸੇਸੇਹੀਆਪਪਛਾਨੇ॥ ਸਿਰੀਆਪਪਛਾਨਚਿਤਕੇਸੀਸੇਹਰਕੇ॥ ਇਹੁਬਿਚਾਰਬਰਚੁਸ
ਮਚਸਮਕੇਆਗੇਧਰਕੇ॥ ਭਨਤਿਸਤਨਿਰਬਾਣੁਗੋਹੇਇਹਮੇਰੀਮਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੀਵਅਤੇ

ਜਾਨਾ ਕੋਲੁ ਬੈਲਥਾ ਡੀਕਾਮਨਾ ॥ ੪੨੬ ॥ ਇੰਦੀਮਨ ਜੜਕਹਤ ਸਿਆਨੇ ॥ ਚਿਦ ਭਾਸ ਸਹਿਤ
 ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਕੋਈ ਕਿਹਤ ਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਜੜਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਚੇਤਨ ਬਾਧੇ ਲਾੜਾ ॥ ੪੨੭ ॥ ਸੋ ਅਜੁ ਗਤਿ ਨਹੀ
 ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਸੋ ਕਹਿਤ ਅਜਾਣਾ ॥ ਕੋ ਸਮਝੇ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁਗਤ ਅਜੁ ਕਤ ਸੋ
 ਪਛਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪੨੮ ॥ ਬਿਗਿਯਾਨ ਕੋ ਸਰੂਪ ਪੈ ਜੋਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਬਖਸੇ ਜੋਈ ॥ ਸਭਾ ਸ
 ਬਿਤ ਸੋਲਖ ਤੁਗਿਯਾਤਾ ॥ ਗਿਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੰਗ ਲਾਤਾ ॥ ੪੨੯ ॥ ਖਟਿ ਕਾਨ ਮੋ ਕੋ ਸਵਰਿਗਾ
 ਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਗਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਥਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਬੁਧ ਜੋ ਗਿਯਾਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਭੇਦ ਜਥਾ ਰਬ
 ਜਾਨੇ ॥ ੪੩੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧ ਉਭੈ ਜੜ ਜਾਨੇ ॥ ਚੇਤਨ ਸੰਗ ਜੁ ਚੇਤਨ ਮਾਨੇ ॥ ਲੇਸਟ ਅਗਨ ਸੰਗਿ ਜਿ
 ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਪਦਾਰ ਥਾ ਕਰੇ ਸੁਦਾਇ ॥ ੪੩੧ ॥ ਗੁਰ ਹੋਣੇ ਜੋਗ ਪਛਾਣੇ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਤਿ
 ਅਗ ਜੋਗ ਪੈ ਚਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਸੁਣਾ ਅਨੇਦ ਮੋ ਕੋ ਸਾ ॥ ਸਮਝੁ ਤੁਤ ਕੋ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ਸਾ ॥ ੪੩੨ ॥ ਮੋਸ

ਪ੍ਰਮੋਧਜੋਆਨੀਦਾ ਅਨੰਦਮੇਕੋਸਪੁਛਬ੍ਰਹਮਚੰਦਾ ਪਛਿਕੋਸਅਨੰਦਜੋਗਾਵਤਾ ਅਵੇਵ
 ਪ੍ਰਸਿਧਸੁਏਹਦੁਸਾਵਤਿ ॥ ੪੪੨ ॥ ਸੂਖਮਅਸਥੂਲਸਰਰਿਜਣਾਯੋਕੋਸਪੰਚਕਾਰੂਪਦਿ
 ਖਾਇਯੋਕਾਰਣਸਰਰਿਤੀਸਰਾਜੋਇਕਹੀਏਕਰਣਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਜੋਇ ॥ ੪੪੩ ॥ ਅਨੰਦ
 ਕੋਸਯੋਕਾਰਨਸਰਰਿਗਾਨਾਮਭੇਦਜੋਸੁਣਸੋਧੀਗਾ ਅਨੰਦਭਾਨਕਾਚੈਅਸਿਥਾਨਾ ਅਨੰਦਮੇਜਾ
 ਤੇਕਰੇਬਖਾਨਾ ॥ ੪੪੪ ॥ ਬਾਯੀਤਪ੍ਰਗਿਯਾਯਾਛਾਦਿਕਜਾਤੋਕੋਸਨਾਮਕਾਹਿਤਤਿਸਤਾਤੋਸੂਖ
 ਮਥੂਲਫੁਰੇਤਨਤਿਸਤੋਕਾਰਨਸਰਰਿਕਹੇਤਾਇਸਤੋ ॥ ੪੪੫ ॥ ਜਿਸਤੇਹੀਨਿਜਾਅਉਚਾ
 ਰਨਾਤਨਪ੍ਰਸਿਧਲਖਸੋਤੂਕਾਰਨਾਜਗਤਸੁਪਨਸਥੋਪਤਮਾਹੀਤ੍ਰਿਗੁਣਕੋਸਲਖਤੂਆਹੀ
 ੪੪੬ ॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਗੁਣਕਾਰਨਕਯਾਏਅਨਲਾਰਿਯਾਨਤਹਿਕਾਰਨਲਯਾਏਛਕਤੀਚੇਤ
 ਨਕੀਸੋਜਾਨਾਅਜਾਨਾਅਜੀਨਪਛਾਨਾ ॥ ੪੪੭ ॥ ਕੋਚਿਤਐਸੇਕਰੇਉਚਾਰਾਕਾਰਨਮਗਯਾ ੪੦

ਨਪੁਖਾਚਿਤਧਾਰਾਆਪੇਤਾਮੇਪੁਛੇਸੋਇ। ਪੁਰਖਜੀਵਕੇਈਸਰਹੋਇ॥ ੪੪੮॥ ਪੁਰਖਜੀ
ਵਜੇਕਹਿਕੋਜਾਨਾਸੇਕਾਰਨਨਹੀਕਾਰਜਮਾਨਾ। ਘਟਿਕਾਰਿਚਿਕਣਿਤਾਜਿਉਨਹੋਇ॥ ਚਿ
ਕਦਤਕਾਰਿਘਟਿਤਿਉਲਖਸੋਇ॥ ੪੪੯॥ ਈਸ੍ਵਰਮੇਆਗਿਆਨਜੇਆਖੋ। ਜੀਵਸਮਾਨਿ
ਭੁਇਆਸੋਭਾਖੋ। ਅਜੰਨਆਗਿਆਨਜੇਕੋਈਭੁਨੇ। ਦੁਵੇਤਾਪਤੀਵੇਸੁਸੁਗਨੇ॥ ੪੪੯॥ ਸੋ
ਖਅਭਾਵਪ੍ਰਸੰਗਸੋਆਖੋ। ਉਤਰਸੁਣਅਬਸੋਜੋਭਾਖੋ। ਪੁਰਖਈਸਕੋਕਰੇਬਖਾਨਾ। ਤਾਕਿਸ
ਕਤਿਕਹੇਆਗਿਆਨਾ॥ ੪੫੦॥ ਈਸ੍ਵਰਸਕਤਿਅਧੀਨਸੁਆਖੋ। ਜੀਵਰੂਪਹੋਇਆਸੁਭਾਖੋ॥
ਸੋਨਹਿਬਣਤੁਐਸੋਜਾਣਾ। ਮਾਇਆਭਾਸਚਿਦਈਸਮਾਨਾ॥ ੪੫੧॥ ਸੁਤੇਗਿਆਨਤਿਸਮਾ
ਇਅਧੀਨਾਐਸੇਗਾਵਤਥੇਦਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਅਵਿਦਿਆਚੇਤਨਭਾਸਹੋਜੋਇ। ਜੀਵਕਹਿਤਹੋ
ਬੁਧਜਨਸੋਇ॥ ੪੫੨॥ ਅਵਿਦਿਆਧੀਨਤੂਤਕੋਮਾਨਾ। ਨਿੰਦਾਅਧੀਨਜਿਉਨਿਪਪਛਾਨਾ॥

॥ ਰੰਕ ਸੁਫਨ ਮੇਜਿ ਉਸੇ ਮਾਨੇ ॥ ਤੈਸੇ ਤਾ ਕੇ ਕਹੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ੪੫੩ ॥ ਆਲਿਪ ਗਿਪ ਤਿਤ ਜੀਵ ਸੋ ਜਨ
 ਅਵਿਦਿਅ ਕ ਰਿਸੇ ਲੇਵੇ ਮਾਨ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਨਾਈ ਸੁਹੇਇ ॥ ਕਹੇ ਸਤਿਵਾਦੀ ਲਖਨ
 ਰਸੇਇ ॥ ੪੫੪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਧੀਨ ਜੇਈ ਸੁਮਾਨ ॥ ਤੇਨ ਰਜਾਨ ਤੂ ਨਿਪਟਾਇਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਬਾਤਿਨ ਪਰਤੂਕਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਦੀ ਸਮਾਇ ਅਜਾਨ ॥ ੪੫੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ਤਨਿ ਸਰੀਰ ਆਵਸ
 ਬਾਤਿ ਤੇਗੁਣ ਰੂਪ ਲਖੇ ਪੰਚ ਕੋ ਸਪਿਆਰੇ ॥ ਹੇ ਚਿਤ ਸਕਤ ਕੇ ਕਾਰਜ ਏਹੈ ਸੋਈ ਸੁਜਾਨ ਜੇ ਏਹਉ
 ਰਧਾਰੇ ॥ ਸਕਤ ਅਜੀਨ ਅਨਾਦੀ ਜੋ ਮੰਨ ਲਖੇ ਸੋ ਪੰਨ ਏਹ ਬੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੇ ਨਹਿ ਸੁ
 ਠ ਅਹੋਇ ਸਭਿ ਤੰਤੁ ਮੁਨੀ ਸੁਤਾਖਤ ਸਾਰੇ ॥ ੪੫੬ ॥ ॥ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਪਾ ਵਿਆਜੋ ਜੋ ॥ ਆਪ
 ਹੈ ਉਤਰ ਦੀਅ ਜੋ ਜੋ ॥ ਦੇਸ ਕਾਲ ਜੇਵ ਸਤੂਜੀਵਾ ॥ ਕਹੀਯੇ ਕਾਰਨਾ ਨਿਧ ਸਹਿਜੀਵਾ ॥ ੪੫੭
 ॥ ਦਿਸਤੇ ਜਪਾਰੇ ਨਾਮ ਜੀਵ ਜਾਨ ॥ ਥੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਨ ਦੇਹ ਮਾਨ ॥ ਨੈਨ ਕੰਠ ਹਿਰਦਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ੪੯

ਏਜਿਸਮੇਸੋਰਬਖਾਨਾ ॥ ੪੫੮ ॥ ਸੁਧਜਥਾਰਥਾਬਿਪਰਜਘੋਰਾ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਜੀਵਿਜੋ
ਰਾ ॥ ਜਾਗਤੁਭਫਨਸੋਖੋਪਤਿਦੇਖਾ ॥ ਮੂਰਛਾਸਮਾਧਅਵਸਥਾਪੇਖਾ ॥ ੪੫੯ ॥ ਬਹਮਾਦਿਸਨਦੇ
ਵਤਹਿਓਈ ॥ ਰੁਦ੍ਰਸਹਿਤਤ੍ਰਿਦਾਲਖਸੋਈ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਕੇਜਾਨ ॥ ਥਲਦੇਹਨੇਤਅਸ
ਥਾਨਾ ॥ ੪੬੦ ॥ ਨਿਰਮਲਜਥਾਰਥਾਬਿਤਪੈਤਾਕੀ ॥ ਜਾਗਤੁਲਖਅਵਸਥਾਵਾਕੀ ॥ ਵਿਸਨ
ਦੇਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਆਗੇਤੇਜਸਸੋਈਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੧ ॥ ਸੂਖਮਦੇਹਹੈਤਾਕੀਭਾਈ ॥ ਵਾਸਕੇ
ਠਮੈਲਖਸੂਖਦਾਈ ॥ ਘੋਰਾਬਿਪ੍ਰਜੇਬ੍ਰਿਤਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨਅਵਸਥਾਤਾਕੀਜਾਨਾ ॥ ੪੬੨ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾਦੇਵਸੁਤਾਕਾਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਗਨਾਮਜੀਵਲਖਸੋਈ ॥ ਕਾਰਨਦੇਹਤੂਤਿਸਕੀਪੇਖਾ ॥ ਵਾਸਰਿ
ਦੇਮੈਤਿਸਕਾਦੇਖਾ ॥ ੪੬੩ ॥ ਜਾਤ੍ਰਿਮੂਕ੍ਤਿਬ੍ਰਿਤਸੋਵਾਕੀ ॥ ਸੁਖੋਪਤਲਖਅਵਸਥਾਤਾਕੀ ॥ ਰੁਦ੍ਰਦੇ
ਵਤਾਤਾਕਾਜਾਨਾ ॥ ਕੋਹਅਬਸੋਅਗੋਪਛਾਨਾ ॥ ੪੬੪ ॥ ਦੇ ॥ ਵਿਸਨਾਮਜੀਵਹੈਤੇਜਸਮੇਕਰੇ

ਲੀਨਾ ਤੇਜਭਿੰਨਨ ਦੇਖੀ ਜੋ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਕੇ ਸੂਖਮ ਹੋਰਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ
 ਤਿਸਭਿੰਨਨ ਦੇਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸਥਾਨ ਕੇ ਕੰਠ ਕੇ ਮਾਹਿ ਕਰੇ ਲੀਨ ਭਿੰਨ ਦੇਖ ਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਥਾਰ
 ਥਾਥਿਤੀਜਾਣਾ ਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਪ੍ਰਪਛਾਣਾ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਿਨ ਕੀ ਦੇਖਾ ਕਾਰਨ ਭਿੰਨ ਨਾ ਕਾਰਜ ਪੇ
 ਖਾ ॥ ੪੬੭ ॥ ਜਾਗਤ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਕਰੇ ਲੀਨਾ ਸੁਫਨ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਪਰਬੀਨਾ ਸੁਫਨ ਰੂਪ ਤੂਤ ਕਾਜਾ
 ਏ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾ ਸਿਖ ਪਛਾਣੇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਚੋਃ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕਾਰੂ ਪਏ ਹ ਕਰਤੇ ਕਈ ਸੁਧਾਰਾ ਤੁਝ
 ਮੇ ਕਲਪਤ ਹੈ ਸਭੇ ਤਵਿ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਤੇਜਸਨਾ ਮਾਜੀ ਦੇ ਕੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਮੇ ਲੀਨਾ ਤਾਤੇ ਭਿੰਨ
 ਦੇਖਣਾ ਲੈਤਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੭੦ ॥ ਚੋਃ ॥ ਸੂਖਮ ਤਨ ਤਨ ਕਰਨ ਮਾਹੀ ਕਰੇ ਲੈ ਤਿਸਭਿੰਨ ਸੇ
 ਨਾਹੀ ਕੰਠ ਦੇ ਸਕੋ ਹਿਰ ਦੇ ਦੇਸਾ ਕਰੇ ਲੀਨ ਏਹੀ ਭਿੰਨ ਨ ਲੇਸਾ ॥ ੪੭੧ ॥ ਘੋਰ ਬਿਪਰਜੇ ਬਿਤੋ ਕੇਜਾ
 ਥਾ ਜੁੜਿ ਮੁਕਿ ਵਿਖੇ ਕਰ ਲੀਨ ਪਛਾਣਾ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਭਿੰਨ ਦੇਖੋ ਸੋਇ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ੪੭੨ ॥

੪੭੪ ॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕ ਹੋ ਨੀ ॥ ਤਏ ਹੋ ਕੇ ਚਿਤ ਜਗ ਨਰ ਨਾਰਾ ॥ ਅਧਿਸਟਾਨ ਭਿੰਨ ਨਹ ਕਛੂ ਕਰੇ
ਜੇ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ॥ ੪੭੫ ॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰਗਨਾ ਮਜੀ ਵੇ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਕਾਰਣ ਤਨ ਕੇ ਤਥਾ ਛਾਨੇ ॥ ਹਿਰਦੇ
ਥਾਨ ਜੇ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ॥ ਵਸ ਥਾ ਜੇ ਸਾ ਮਿ ਮਿਰਤਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਮੂਰਛਾ ਮੇ ਸਭ ਏ ਕਰ ਲੀ
ਨਾ ਤਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਲ ਖੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਪ੍ਰਲੋਇ ਸੋ ਕਰ ਖਹਿ ॥ ਬਬੇ ਕੀ ਕਾਲਿ ਪਤ ਸਭ ਉਰ
ਰਾਖਹਿ ॥ ੪੭੭ ॥ ਵਿਸਤੋ ਜਸ ਪ੍ਰਗਿ ਜੀਵ ਜਾਨਾ ॥ ਸੂਬੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਣ ਤਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਨੈਨ ਕੀ ਠਹਿਰ
ਦਾਇ ਹਪਦ ਜੇ ॥ ਸੁਖ ਜਥਾ ਰਥ ਘੋਰ ਬਿਪ੍ਰਜੇ ॥ ੪੭੮ ॥ ਜੜ੍ਹ ਮੂੜ ਬ੍ਰਿਤ ਗਿਣੀ ਇਹ ਜਿਤ ਨੀ ॥
ਜਾਗਤ ਸੁਫਨ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਤਿਤ ਨੀ ॥ ਮੂਰਛਾ ਸਹਿਤ ਵਾਚ ਜੀ ਜੋਇ ॥ ਸਮਾਦੀ ਮੇ ਲੈ ॥ ਕਰੇ ਸਭ ਸੇ
ਇ ॥ ੪੭੯ ॥ ਸਮਾਦੀ ਭਿੰਨ ਨ ਜੇ ਕੁਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਇਹੀ ਲੀਨ ਤਾਤਾ ਕੀ ਮਾਨਾ ॥ ਅਤ ਯੀਤ ਪ੍ਰਲੋਇ ਹਕ
ਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਾਲ ਜੀਵ ਕੇ ਏਤੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜਾਮੈ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਪਮਾਣ ਸੁਧਾਰਾ ॥

ਰਤਾਹਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਹੋਰ ਨਗਰ ਬਾਹਰ ਤੁਰਾਤਮ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਸੁਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੬ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭੇਇ
ਹਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਨਾਮ ਤਿਸੁ ਅਬਸੁਣ ਜਾਨਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਤੇ ਸਸਜੀ ਦਿਜੁ ਹਈ ॥ ਸਪੁਰਨ ਸੁਖਮ
ਦੇਹ ਜੁ ਕਹੀ ॥ ੪੮੭ ॥ ਸਪੁਰਨ ਕੀਰਤ ਹੈ ॥ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਘੋਗ ਬ੍ਰਿਪੁ ਜੇ ਬ੍ਰਿਤ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਬ ਸਟ ਨਕੇ
ਸਹਤ ਏਸਾਰੇ ॥ ਲਿਖੁ ਸਮਸਟ ਸ੍ਰੀਰਏ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪੮੮ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੁਤਾ ਤੁਮਾ ਜਾਣਾ ॥ ਹਿ
ਰਨ ਗਭਦੁਤੀ ਨਾਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਵਿਯਾ ਕ੍ਰਿਤਈ ਸੁਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਲੈ ਭਿੰਨ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪੮੯ ॥
ਨਾਮ ਤਿਪ੍ਰਲੇਏ ਹਕਰੀ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਸੋ ਅਬ ਤੁਜਾਣਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਪ੍ਰਾਗ ਜੀ ਦਿਜੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸਰਬ
ਜੋ ਕਾਰਨ ਤਨ ਸੋ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥ ੪੯੦ ॥ ਸਪੁਰਨ ਹਿਰਦ ਜੋ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਸਪੁਰਨ ਮੂੜ ਜੜਿ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾ
ਰਨ ਸ੍ਰੀਰਏ ਹਜਾਣ ਸਮਸਟਾ ॥ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਸਾਭਿ ਕੀ ਦੇਖ ਸਪੱਟਿ ॥ ੪੯੧ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਈਸੁ ਸਹਿ
ਜਾਨਾ ॥ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਲੀਨ ਪੁਆਨਾ ॥ ਆਇਆ ਭਿੰਨ ਨਕਲ ਪਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਉਪਾਵਿਕ ਨਾਮ ਰੂਪ ਉਚਾ

॥ ੪੬੫ ॥ ਆਇਹੀਲੀਨਤਾਤਿਨਕੀਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਿਪ੍ਰਲੈਕਰੀਬਖਾਨਾ ਆਇਆਕੋਸੁਧਚੇਤਨ
 ਮਾਹਿਕਰੇਸੁਲੈਭਿਨਦੇਖੇਨਾਹਿ ॥ ੪੬੬ ॥ ਅਤਯੀਤਪ੍ਰਲੇਏਸਿਖਕਹਾਵੇਈਸਕਾਲਏਕੇ
 ਚਿਤਗਾਵੇ ॥ ੪੬੭ ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਰਿਵੇਖਿਆਨਾਮਰੂਪਜਗਜੋਇ ॥ ਤਿਦਾਸਮੁਚੇਈਸ
 ਜੇਏਕਥੁਤਿਨਹੀਕੋਇ ॥ ੪੬੮ ॥ ਸਮਸੁਰਿਪਾਧਿਆਧਾਰਿਲਖਅਰੁਸਸਹਿਤਏਤੀਨਾਤਿਦਾ
 ਸਮੁਚੇਕਹਿਤਏਈਸਨਰਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬੯ ॥ ਵਸਤਈਸਇਹਹੈਸਿਖਜਾਣਾਗੁਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਆਣਪਛਾਣਾਖੁਨਤਿਨਪ੍ਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਏਕੋਆਪਿਨਹੀਕੁਛਭੁਰਮਾ ॥ ੫੦੦ ॥ ਸਰਬ
 ਭੂਤਆਪਦਰਤਾਰਾਸੁਬਨੈਨਆਪਖੇਖਨਹਾਰਾਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਓਇਹਦਿਸਸੀਸਾਰਤੁਮਜੇ
 ਵੇਖਵੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆਐਰਬੇਦਸੀਤਪ੍ਰਮਾਣਸਰਬੀਖਲੀ
 ਇਹੀਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੫੦੧ ॥ ॥ ੪੬੮ ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਾਅਤਮਾਤਮੇਤਨਕਬਚਾਰਾਭਿਨਸਤਿਗੁਰਨ

ਹੀ ਸੁਜਤ ਸੋਭਿ ਤੁਰਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੫੦੨ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਣ ਅਬ ਮੋਰ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ਏਸ ਦੇ ਸਕਾ
 ਲ ਸਹਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਵੈਸਵਾਨਰ ਏਸ ਰਕਾਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਰਿਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੫੦੩ ॥ ਏਸ ਥਿ
 ਤੁਕਾ ਲਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਅਸਥੁਲ ਸਮਾਸਟੀ ਫਸਤੂ ਪੇਖਾ ॥ ਹਿਰਨਰ ਰਭ ਏਸ ਕਾ ਧਾਰਾ ॥ ਰ
 ਜਗੁਣ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਸਿਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੦੪ ॥ ਉਤਪਤ ਕਾ ਲਹਤਾ ਕਾ ਭਾਇ ॥ ਸੂਖਮ ਸਮਾਟਵ ਸਤ
 ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਅਬਿਅਕ੍ਰਿਤ ਏਸ ਰਕਾਜਾਣਾ ॥ ਤਮਗੁਣ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਰਿਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ
 ਤੂਤਾ ਕਾ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਫਸਤੂ ਤਿਸ ਪੇਖਾ ॥ ੫੦੬ ॥ ਚੋ ॥ ਏਸ ਕਾਲ ਇਹ ਫਸਤੂ ਏਸ
 ਸਰਕੀ ਸਿਖ ਜਾਣਾ ॥ ਜੀਵ ਅਵਤਾਰਿਤਾ ਹਿਕੇ ਬੁਧ ਜਨ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੦੭ ॥ ਚੇਤਨ ਏਕ ਅ
 ਨੇਕ ਜਿਉ ਭਾਇਆ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ॥ ਸੁਣ ਸਿਖ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਲਖ ਸੋ ॥ ੫੦੮ ॥
 ਚੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨੀਰਤ ਰੰਗ ਕਾਜਾਨਾ ॥ ਨਿਦ੍ਰਾ ਨਰਕਾਤ ਥਾਪਛਾਨਾ ॥ ਮਾਟੀ ਸਦਰਨ ਲੇਸ ਕਾ ਜੋਸੇ ॥

ਏਕੋਹੋਇਅਨੇਕਸੁਤੈਸੇ॥੫੦੬॥ਅਗਿਆਨਸਕਤਿਜੋਆਤਮਜਾਨਾਦੇਪ੍ਰਕਾਰਿਸੋਰੈਪਹਿਚਾ
ਨਾਜੈਸੋਏਕਚਏਮੇਜਾਣਾ॥ਬੁਗਦੁਦਾਪ੍ਰਸਿਧਪਛਾਣਾ॥੫੧੦॥ਤੈਸੇਆਇਆਵਿਦਿਯਾਕਹੀ
ਯੋ॥ਦੁਦਾਬੁਗਾਂਅਗਿਆਨਸੁਲਹੀਯੋ॥ਅਭਾਸਸੰਤਿਚਿਦਮਾਇਆਮਾਹੀ॥ਸੰਬੰਗਜੋਈ
ਸੁਸਭੁਨੀਥਾਈ॥੫੧੧॥ਆਵਿਦਿਆਬੁਧਅਭਾਸਚਿਦਜੋਈ॥ਅਲਿਪਗਜੀਵਨਾਨਾ
ਵਿਦਜੋਈ॥ਤੁਮੇਏਹਵਿਸ਼ਾਤਿਬੀਚਾਰਾ॥ਮਿਲੇਸੁਬਨਿਭਿਨਬਿਛੁਨਿਹਾਰਿ॥੫੧੨॥
ਮਹਾਅਕਾਸਹੇਕਭਿਉਹਈਏ॥ਬਨਾਅਕਾਸਸੁਬਨਿਮਿਲਕਹੀਏ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਿਲਾਬ੍ਰ
ਖਾਅਕਾਸਾ॥ਉਪਾਦਿਰਹਤਜੋਏਕਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੫੧੩॥ਤੈਸੇਤੂਚੇਤਨਕੇਜਾਣਾ॥ਉਪਾਦਿਰਹਤਸੇ
ਏਕਪਛਾਣਾ॥੫੧੪॥ਵੇ॥ਗੋਸਿਖਚਿਦਾਅਕਾਸਤੂਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਨਾਮਪਾ॥ਅਖੰ
ਡਾਅਰਥਮਹਾਕਾਸਮਸਤੂਹੋਇਅਤਾਪਾ॥੫੧੫॥ਬਨਪਰਬਤਿਜਪ੍ਰਕਾਸਤੇਨਰਨਾਰੀ ੪੫

ਚੰਤੀਨਾ ਅਸੀਂ ਕਰੋ ਅਖੰਡਤੂ। ਕੋਸੇ ਲਯੋ ਮੰਨਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਏਕਵਿਖੇ ਜਿਉ ਰਾਸਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚੇਤਨ
 ਜੁਗਭੇਦਾ ਸੁਣ ਅਬ ਅਗੇ ਕਹੇ ਮੈ ਸਮਾਇ ਹੋਇ ਨਿਰਖੇਦਾ ॥ ੫੧੭ ॥ ਚੈ ॥ ਏਕ ਸਰੀਰ ਬਿ
 ਖੇਤੂ ਦੇਖਾ ਬਿਹਾਰ ਉਕੇਤੂ ਜਾਹਰ ਪੇਖਾ ਨਾਖਿ ਅਰਿਕੇ ਸਸਰ ਬਯਾਤੀ ਸਾਨਾ ਐਰ ਅੰਗ ਸ
 ਭੁਭੇਤਨ ਮਾਨਾ ॥ ੫੧੮ ॥ ਸੁਫਨਾ ਵੀ ਇਕ ਜੇ ਸੁਫਨ ਮਝਾਗ ਬਨ ਪਰ ਬਤ ਹੋਵੈ ਨਰ ਨਾਰ
 । ਹੋ ਸਿਖ ਜੈ ਸੇ ਏਕ ਅਕਾਸਾ ਬਿਆਪਕ ਸਭ ਮੇ ਹੋ ਬਿਨ ਭਾਸਾ ॥ ੫੧੯ ॥ ਹੁਇ ਜਹ ਜਲ ਤ
 ਹ ਦੁਗਣ ਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਬਿਨ ਨੀਰ ਸੁਇ ਗੁਣ ਹੀ ਭਾਸੇ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੂ ਚੇਤਨ ਜਾਨਾ ਅਭਾਸ ਬਿਨ
 ਬਿਬੁ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ ॥ ੫੨੦ ॥ ਦੁਗਣ ਬਿਦੁਹਾਰਿ ਵੇਤਨ ਹੀ ਜਹਾਂ। ਸਮਾਨ ਬਿਯਾਪਕ ਹਾਂ ਨ
 ਨਤ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਨ ਜਹਾਂ ਜਹ ਹੋਇ। ਭਾਸ ਸੋ ਹਿ ਤਿ ਦੁਗਣ ਤਾ ਸੋਇ ॥ ੫੨੧ ॥ ਲੈਨ ਵੇਨ
 ਤਹਾਂ ਦੇ ਬਿਦੁਹਾਰ। ਰਖਿਨ ਦੁਕਿਣ ਪਿਆਰ ਅਪਿ ਅਗਰ। ਇਤੁ ਅਹਿਕ ਕਹਾਂ ਲਾਗਿ ਗਾਨੀ

ਏ ਸਹਜਹ ਦੁਗਨ ਤਹ ਤਹ ਭੁਨਾਇ॥ ੫੨੨॥ ਏ ਕਹੀ ਚੇਤਨ ਪੀਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਗਿਆਨ ਭੇ
 ਦ ਤੇ ਸਿਖ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਆਵਿ ਵਿਯਾ ਆਇ ਆਮਿ ਲਿਖਾ ਜੋਇ॥ ਸਾਖੀ ਕੂਟ ਸਤ ਈਸਲਖ
 ਸੋਇ॥ ੫੨੩॥ ਆਮਿ ਲਿਖੋ ਚੇਤਨ ਸੁਧ ਪਛਾਨਾ ਕਰਿਤਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਆਨਾ ਕਿਰਿਆ ਬ੍ਰਿ
 ਤਿ ਸੰਗਿ ਲਿਖਾ ਜੋਇ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚੈਤਨ ਜਾਣੂ ਸੋਇ॥ ੫੨੪॥ ਕਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਮੇਜੋ ਮਿਲ
 ਭਾਸੈ॥ ਪ੍ਰਮੇ^ਤ ਚੈਤਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਏ ਕਹੀ ਸੂਰਜ ਜੋ ਨੀਰ ਭੇਦ ਤੇ ਪੀਚ ਦੋਰੇ॥ ੫੨੫॥
 ਸਰੋਵਰ ਕੂਲ ਗੋਰੇ ਕੋ ਪਾਇ॥ ਖੇਤ ਕਿਆਰੀ ਸੰਗਿ ਲਿਖਾਇ॥ ਤ੍ਰੈ ਸੇ ਚੇਤਨ ਕੇ ਤੂਜਾਣਾ ਕਿ
 ਤੇ ਸਪਤ ਬਿਧ ਕਰਹਿ ਬਖਾਣਾ॥ ੫੨੬॥ ਐਃ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮੇਵ ਕੂਲ ਜੀਵੀ ਸ੍ਰਬ੍ਹਮ
 ਸੁਧਾ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਚਿਧ ਸਪਤ ਬਿਧ ਵਾਸਤਵ ਇਕ ਅਵਰੁਧਾ॥ ੫੨੭॥ ਐਃ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਚੇਤਨ ਕਹੋ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੁਇਆ ਅਨੇਕਾ॥ ਸ੍ਰਬ੍ਹਗਣੀ ਸੁਧ ਸੁਤੇ ਗਿਯਾਨਾ॥ ਪਤਿ ੪੬

ਤਰਜੀਵ ਅੰਤ ਪਦੁਖਮਾਨ ॥ ੫੨੮ ॥ ਉਭੈ ਏਕਤ ਕੇ ਸੀ ਹੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਹੀ ਏ ਸੋ
ਇਹੋ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਸੋ ਏਕ ਪਛਾਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਨ ॥ ਖੜਗਾ ਬਿਭੰ
ਗਾ ਉਪਾਵ ਰਹਿਤ ਬਿਕਸਾਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਕੜ ਣੇ ਮੇਤਿ ਉਦੇਖ ॥ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਸੁਦਰ
ਨ ਸੁਪੋਖਾ ॥ ੫੨੯ ॥ ਤੁਮੇ ਏਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਛਾਨ ॥ ਚਾਰ ਸੁਵਾਕ ਵੇਦ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਤਤੁ ਮਸੀ ਮਹਾਂਦਾ
ਕਤੇ ਆਇ ॥ ਲਖਣਾ ਕਰਿ ਏਕਤੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਇ ॥ ੫੩੧ ॥ ਲਖਣਾ ਜਾਣਤੁ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਲਖ
ਤਿਗਿ ਉਣੀ ਏਕ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਵਲ ਦੂਜੀ ਤ੍ਰਿਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਜਹਤ ਅਜਹਤ ਸੋ ਉਭੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩੨
॥ ਸਬਦ ਅਰਥ ਸੰਪੂਰਨ ਤਿਆਗਾ ॥ ਜਹਤਿ ਲਖਣਾ ਲਖ ਵਡਭਾਰਾ ॥ ਤਦ ਸੰਬੰਧੀ ਅਗਿਥਿ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗੀਗਾ ਘੋਖ ਸਮਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੩੩ ॥ ਪੂਰਨ ਤਿਯਾਗਾ ਇਸੀ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ
ਮੈ ਬਣੇ ਬੁਨਹੀ ॥ ਸਕ ਅਰਥ ਅੰਨਿ ਅਰਥ ਸੰਜੁਗਤਾ ॥ ਜਾਮੇ ਗਾਹਿ ਏਹੇ ਦੇਸੁ ਣਿ ਉਕਤਾ ॥ ੫੩੪

॥ ਅੰਚ ਕ੍ਰੋਸ ਸਬਦਿ ਮੇ ਜਾਣਾ ਲਾਲੀਧਵਤੀ ਮੈ ਤਿਉ ਮਾਨਾ ਅਜਹਾ ਡਿਲਖਣਾ ਇਸ ਕੋ ਅੰ
 ਖਹਿ ॥ ਮਹਾ ਵਾਕ ਮੇ ਬਣੇ ਨਰਾਖਹਿ ॥ ੫੩੫ ॥ ਜਹਾ ਤਿਅ ਜਹਾ ਤਿਲਖਣਾ ਜੋਈ ॥ ਰਾਗਾ ਤਿਯੰ
 ਗ ਕੋਹਿ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਛੁੱਕ ਏਕ ਦੇਸ ਕਰਗਤਿ ਆਗਾ ॥ ਏਕ ਦੇਸ ਕੋ ਗਾਰਵ ਤਿਉ ਰਾਗਾ ॥ ੫੩੬ ॥
 ਤੁਮੇ ਉਦਾਹਰਨ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਜੋਇ ਅੰਦੇਵ ਦਰਿ ਤਿਉ ਮਾਨਾ ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ ਮੇ ਬਣੇ ਜੋਏਗਾ ॥
 ਪਾਤਿਤ ਕਹਤੇ ਨਿਰਸੀਏਗਾ ॥ ੫੩੭ ॥ ਪਰੋਖ ਦੇਸ ਕਾਲਤੂ ਜਾਨਾ ॥ ਤਜਿ ਕੋਈ ਸਰਲਖ
 ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਰਤੁ ਪਿਰੇਸ ਕਾਲਤੂ ਜਿ ਦੇਖਾ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲੱਖ ਇਕ ਪੇਖਾ ॥ ੫੩੮ ॥ ਬਿਰੁ
 ਧ ਦੇਸ ਕਾਲਤੂ ਜਿ ਭੁਝੀ ॥ ਉਰੇ ਲੱਖ ਮੇਭੇਦ ਨਰਾਈ ॥ ਅਸਤੀਭਾਤੀ ਪ੍ਰਯ ਜੁਗ ਲੱਖਾ
 ਸਤਿ ਚਿਤੁ ਅਨੰਦ ਤੁਪਤੁ ਪਾ ॥ ੫੩੯ ॥ ਸਿਧ ਨਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਤਿਬੀ ॥ ਰਾਗਾ ਰਵਰੀ ਕਕਾਤੁਥਾ
 ਨਿਰਾਗਾ ਕਾ ॥ ਜਕਾਰਣ ਵੀਤ ਜਰਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਬੋਧ ਸੁਗਟਿ ਜੋ ਕਹੇ ॥ ੫੪੦ ॥ ਤੁਮੇ ਲਖ ੪੭

ਦੁਇਪੁਮਾਨਾ ਕਾਹੇਇਸੇਪੁ ਛੁਸੁਜਾਨਾ ਜੀਵਈਸਏਕਤਾਜੋਈ ਸਹਿਤਪੁਮਾਣਲ
ਖੀਮੇਸੋਈ ਮਾਇਆਦਿਦਿਆ ਕਾਰਜਜੇਤਾ ਭੋਤਕਭੂਤਪੁਪਿ ਸੁਤੇਤਾ ਸਾਤਿਅਹੋਕੇ
ਅਸਤਿਹੋਸੋਇਆ ਅਨਿਰਵਾਚਕਹੁਕਲਪਤਮੋਇਆ ॥ ੫੪੨ ॥ ਸਤਿਕਹੋਜੇਤਸਕੋਆਪਾਵੈ
ਤਾਪਤੀਦੋਸਅਤਾਪਾ ਸੁਖੋਪਾਤਿਮੇਪੁਨਨਾਸਨਹੋਇਆ ਦੂਸਰਦੂਛਨਏਪੁਰੁਜੋਇਆ ॥ ੫
੪੩ ॥ ਅਸਤਿਕਹੋਜੇਇਸਪੁਬੀਨਾ ਸਸੇਸੀਕਵਤਿਭਾਂਨਨਾਚੀਨਾ ਏਪੁਰੁਭਾਨਸਬਕੋਹੋ
ਇਆ ਅਸਤਿਵਿਖੇਏਹਦੂਛਨਜੋਇਆ ਜੇਕਹੁਕਲਪਾਤਿਇਸਕੇਤਾਂਈ ਉਤ੍ਰਗਿਯਾਨਾਬਿਵ
ਹਾਰਵੇਨਾਹੀ ਸੁਕਤੀਰਜਾਠਿਰੁਠਿਠਿਉਚੋਰਾ ਦੋਸਏਕਲਪਾਤਿਮੇ ਪੁਰੁਜੋਗਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਅ
ਗਿਤੰਗਿਜਨਜਗਮੇਜੇਤੇ ਇਸਤੇਲਹਿਬਿਵਹਾਰਸੁਤੇਤੇ ਕਲਪਤਮੇਏਦੋਸਬਖਾਨਾਜੋ
ਪੁਰੁਮੇਅਪਨੇਉਰਜਾਨਾ ॥ ੫੪੬ ॥ ਜੇਕਹੁਅਨਿਰਵਾਚਪੁਰੁਤਿਜਕੋ ਅਨਿਰਨੇਹੋਤਨਹੀਕੁਛੁ

ਇਸਕੋ ਤਉ ਗਿਯਾ ਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਵਿਰਾਤਿ ਮਾਗਿਯਾ ਨ ਭੇਦ ਨ ਹੋ ਜੋਇ ॥ ੫੪੭ ॥ ਵੇ ॥
ਉਤਕਰੁਤ ਪ੍ਰਪੰਚਏ ਅਤਯੰਤ ਰਾਵ ਪਛਾਨਾ ਬਾਂਜ ਸੁਮਾਨਿ ਸਮਿ ਜਾਨ ਸਿਖ ਕੁੜਨ ਰੰਚ ਮੰਨਾ ॥
੫੪੮ ॥ ਉਤਮ ਸਿਖ ਕੋ ਬਚਨ ਯਾਹਿ ਉਤਮ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਏਸੋ ਇਸ ਬਿਤਤਿ ਨਾਂਤੇ ਸੰਕਾ ਮਧ
ਮਜਨਾ ॥ ੫੪੯ ॥ ਵੇ ॥ ਬਾਂਜ ਪੁਤ ਸਾਸਿ ਸਿੰਘ ਸੁਜੇਈ ॥ ਕਹੇ ਸੁਣ ਨਾ ਦੇਖੇ ਕੋਈ ॥ ਕਰਤ ਸੁਨਿ ਤੁਝੇ
ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥ ਸੋਮਿ ਬਿਆਕਿਉ ਕੋਹੇ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫੫੦ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬਖਾਨਤ ਦੇਖਤ ਜਾਨਾ ਹੋਸਿ
ਖਮਿ ਬਿਆਜਾ ਹਰ ਪਛਾਨਾ ਨ ਭੂਏ ਨੀਲ ਜਿਉ ਠੂਠ ਮੁਚੇਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਿ ਬਹੁਤ ਲਖ ਮੇਸੇਰੇ
ਗਾ ॥ ਮਾਗਿਯਾ ਨ ਤੇਰਾ ਨ ਹੋਤ ਹੋ ਜੋਇ ॥ ਕਾਇ ਪਾਤਿ ਮਿਥਿਆ ਲਾਖਿ ਸਿਖ ਸੋਇ ॥ ਮਧ ਮਜਗਿ
ਮਾਸਿ ਕੋ ਜਾਣਾ ਵਾਕਏ ਉਤਮ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਇਨ ਤੋਇ ॥ ਬਿਤੀ ਪਾਵੇ ॥ ਸੁਣੁ
ਮੰਦਿਰ ਸੰਕਾ ਲਿਆਵੇ ॥ ਰਾਸ ਰਪ ਠੂਠ ਕੋਚੇਰਾ ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤਾਇਤਿ ਮਾਇਕੋਹੇਰਾ ॥ ਗਿ ੪੨

ਆਨਉਤਾਇ ਵਹਾਰਹੈ ਜੋਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੇਖੋ ਬਨੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਤਿਗਇ ਨ ਕੋ ਪੁਰੁਜ ॥
ਨਾ ਦੇਤਿ ਬਿਹਾਰ ਪੂਰ ਬਵਤ ਮਾਨ ॥ ੫੫੪ ॥ ਯੁਜਾਨ ਅਜਾਨ ਕ ਦੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਦਾਰੀ
ਖੇਲਾ ਜਿਉ ਤਿਉ ਜੁਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਉ ਤੁਏ ਮੰਦ ਕੋ ਭਾਖਿ ਓ ॥ ਮੰਦ ਸੁਣੈ ਓ ਮੇਰਾ ਖਿਓ ॥ ੫੫
੫ ॥ ਨੀਰ ਪੁਤਰੀ ਕਾ ਤੂ ਦੇਖਾ ॥ ਨੀਰ ਭਿਨ ਬਿਵਹਾਰ ਨ ਪੇਖਾ ॥ ਤੈ ਸੇਹੀ ਤੂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਆ
ਤੁਮ ਭਿਨ ਨਰੰ ਚਕ ਮਾਨਾ ॥ ੫੫੬ ॥ ਜਾਗਤ ਜੁਫ ਨ ਜੁਖੋ ਪਾਤਿ ਭਾਇ ॥ ਭੋਤ ਕਰੂ ਤਰਹੇ ਨ
ਹਿਰਾਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਨਿ ਮਾਤੁ ਇਹ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਤੇ ਭਿਨ ਨਾ ਮਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੫੫੭ ॥ ਸੀਤਲ
ਤਾ ਜਿਉ ਜਲ ਭਿਨ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਦੇਖਤੂ ਅਪਨੇ ਮਾਰਿ ॥ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕਰੂ ਤਪਸਾਰਾ
ਤੁਝ ਤੇ ਨਹਿ ਏਰੰ ਚਾਨਿ ਯਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਬਾ ਲਕ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਜਾਨਤੂ ਸਭ ਕੁ
ਦਸਤਾ ॥ ੫੫੮ ॥ ਵੇ ॥ ਆਨਉਨ ਮੇਖਾਇ ਜਗ ਭਾਇ ਓ ਬਿਨਉਨ ਮੇਖਾਨ ਸਾਇ ॥ ਕਹੇ ਜ

ਗਤਕਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰਵੇ ਮਨਹੀਜਹਾਂ ਬਿਲਾਇ॥੫੬੦॥ੴ:॥ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਫੁਰਨ ਤੇਜਾਨਾ ਜ
 ਕਚੇਤਨ ਜਗਹੋ ਵੇਭਾਨਾ ਕਰਤਾਰਿ ਰਿਆ ਭੋਗ ਜੋ ਸਾਰੇ॥ ਫੁਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿਤ ਜਾਨ ਪਿਆ
 ਰੇ॥੫੬੧॥ ਵਿਸਨ ਆਇ ਜੋ ਦੇਵ ਗੁਸਾਂਟੀ॥ ਚਿਤ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਸਭ ਦੁਸਾਂਹੀ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਭੂ
 ਪਕੋ ਦੇਖਾ॥ ਵਿਸਨ ਪੁਰਾਨ ਮੇਰਾ ਬਾਪੇਖਾ॥੫੬੨॥ ਸੀਕਾ ਲਿਪਾ ਆਪਿ ਨੇਤੇ ਹੋ ਬਾਜਾ॥
 ਵਿਸਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਗਾਥਾ ਐਰਨ ਰਿਪ ਕੀਤਾਂਹਿ॥ ਕਹੇ ਮੀਨ ਤੂ ਜੁਣ ਨਰਨਾ
 ਰਿ॥੫੬੩॥ ਵਿਸੁ ਵਿਸਨੁ ਨਹੀ ਭੁਝੁ ਤੇ ਨਿਯਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭੁਝਿ ਰਾਇ ਆਨ ਹਧਾਰਾ॥੫
 ੬੪॥ ਏਹ ਗਾਮਨ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਵਤ ਭੋਤ ਕਭੂਤਾ॥ ਬਿਨ ਫੁਰਨੇ ਇਹ ਨਹੀ
 ਰਹੂ ਜੋ ਸਮਝਤ ਸੇਊਤਾ॥੫੬੫॥ੴ:॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਫੁਰਨੇ ਮਾਹੀ॥ ਫੁਰਨੇ ਤੇ ਕ
 ਭੂ ਇਹ ਭਿਨਨ ਹੀ॥ ਮਾਰੀ ਫੁਰੇ ਏਹ ਚਿਤ ਕੋ ਸੋ॥ ਜਾਗਿਆ ਸੀਕਾ ਪੈ ਜੋ ਸੋ॥੫੬੬ ੪੬

ਤਰਕੋਜਥ ਸੇਤਥਾ ਬਤਾਵੇ ਮੇਰੇ ਇਹ ਸੇਦੇ ਹਗਵਾਵੇ ਹੋ ਅਤਮ ਜਗਭਿਨੋਰੁ ਸੇ
 ਆਗਿਆ ਨੀਕੋ ਸਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ੫੬੭ ॥ ਜਗਿਆਸੂ ਕੋਰੇ ਸੇਜਨ ਆਨਿਰਵਾ
 ਚਸੀ ਸੇਸਹਿ ਮਾਨਾ ਗਿਆ ਨੀਕੋ ਫੁਰੇ ਆਤਮ ਏਹਾ ਤੁਛ ਜਥਾਰਥ ਨਰ ਸੇਦੇਹਾ ॥ ੫੬੮ ॥
 ਇਸ ਪ੍ਰਸੁਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਤੂਤਾਈ ਜਾਤੇ ਸੇਸੇ ਜਾਹਿ ਪਲਾਈ ਕੂਕਰੁ ਬਾਲਕ ਪੁਰਖ ਸੁ
 ਜਾਨਾ ਸੀਸ ਮੰਦਰ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੁੰਨਾ ॥ ੫੬੯ ॥ ਕੂਕਰੁ ਭੈ ਕੁਭੈ ਕਤਹ ਮਰੇ ਬਿਪ
 ਰਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਸੋਕਰੇ ਬਾਲਕ ਕੰਧੋ ਹੋਇ ਹਰਾਨਾ ਸੇਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਹਿਉਰ ਜਾਨਾ ॥ ੫੭੦ ॥
 ਸੁਜਾਨ ਡੀਸਿ ਰਾਹੇ ਨਰ ਜੋਇ ਜਥਾਰਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਸੋਹੇਇ ਅੰਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਤੂਤਾ ਮੇਜਾਨਾ ਰਜੂਤਿ ਰਧਾਨ ਰਾਂਕਾ ਮਾਨਾ ॥ ੫੭੧ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੁ ਆਤਮ ਏਕਾ ਨਾਮ
 ਰੁਪ ਤਿਹ ਸਕਤਿ ਅਨੇਕਾ ਏਕਾ ਹਿਸੇ ਜਥਾ ਬਤਾਵੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤਿ ਸੁਮਹਿ ਸਮਝਾਵੇ

੫੭੨ ॥ ਭੁਭਖਆਯੁਧਆਨਿਕਪਛਾਨਾ ॥ ਰੂਪਸਕਤਤਿਹਭਿਨਭਿਨਜਾਨਾ ॥ ਰੂਪਸਕਤਹੇ
 ਤਿਨਕੀਜੋਈ ॥ ਸਾਹਭਿਨਸਹਿਨਾਮਨਹੋਈ ॥ ੫੭੩ ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਕਤਸਹਿਜਾਨਾ ॥ ਤਿ
 ਉਆਤਮਾਭਿਨਨਜਗਤਪਛਾਨਾ ॥ ਕੇਚਿਤਦੁਖੀਸੁਖੀਪ੍ਰਭਅਹੋ ॥ ਏਕਤਾਤਿਨਮੇਕੈਸੇ
 ਲਹੋ ॥ ਏਕਆਖਾਜਿਉਸੁਖੀਪ੍ਰਭਾਨਾ ॥ ਦੂਸਰਮੇਕਛੁਹੋਦੁਖਜਾਨਾ ॥ ਨਰਤਨਭਿਰੇਆਖ
 ਮੇਏਕਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅਤਮਾਤਿਉਤਿਉਦੇਖਾ ॥ ੫੭੪ ॥ ਏਕਬਿਖੇਪ੍ਰਭਹੋਵੈਕੈਸੇ ॥ ਗਿਯਾਨਅ
 ਗਿਯਾਨਕਹੋਆਹਿਜੈਸੇ ॥ ਜਿਸਮੰਦਰਮੇਦੀਪਕਜਗੋ ॥ ਤਾਕਾਸਿਖਅੰਧੇਰਾਰੁਗੋ ॥ ੫
 ੭੫ ॥ ਜਿਸਮੰਦਰਮੇਦੀਪਨਹੋਈ ॥ ਤਾਕਾਤਿਅਰਨਨਾਸੋਕੋਈ ॥ ਦੋਨੋਮੇਲਖਏਕਅਕਾ
 ਸਾ ॥ ਤਿਯੁਆਤਮਾਸਾਭਿ ॥ ਏਕਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫੭੬ ॥ ਸਤਿਚਿਤਿਅਨੰਦਆਤਮਜਾਨਾ ॥ ਸਭ
 ਮੇਏਕਸੁਤਥਾਪਛਾਨਾ ॥ ਭੋਗਵਨਆਤਮਸਾਤਿਚੈਤਿ ॥ ਮੇਰੇਉਪਮੇਭਾਸਤਹੋਨਿਤਿ ॥ ੫੦

ਪੰ ੮॥ ਆਨੰਦ ਪੁਨਨਜਿ ਤਿਹੋਇ ਪ੍ਰੰਤੁ ਬੰਧਕੁ ਅਬਕਹੀਏਸਾਇ ਭੋਖਿਖੁਣਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤਿਬੀ
ਚਰਾਪਿਤਬੰਧਸੁਤਾਂਮੇਕਹੋਨਿਹਾਰਾ ॥੫੭੬॥ ਦਾਹਕਉਸਨਪ੍ਰਕਾਸਜੋਦੇਖਾਅਕਿ ਨਰੂਪਏਹ
ਤੀਨੋਪੇਖਾ ਦਾਹਿਉਸਨਹੋਇਪ੍ਰਗਟਭਾਂਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸਅਵਰਿਆਹੂਤੀਜਾਨਾ ॥੫੮੦॥ ਪੈਖਾਲੇਜਬਤਾ
ਹਿਹਲਾਈਏ ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਗਟਹੋਇ ਅਹੂਤਜਲਾਈਏ ਧੂਮਰਹੋਨਹੀਤ੍ਰਾਮੇਕੋਇ ਸੁਣਦ੍ਰੁਸ੍ਟਾਂਤਕ
ਹੋਅਬਜੋਇ ॥੫੮੧॥ ਆਤਮਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਜਾਨਾ ਬਿਆਪਾਕਿਸੋਪਸਿਧਪਛਾਨਾ ਸਤਿ
ਚਿਤਕਹੋਹੋਇਅਮਭਾਂਨਾ ਆਨੰਦਅਭਿਲਾਖਅਵਰਿਆਜਾਨਾ ॥੫੮੨॥ ਦੁਖਰੂਪਧੂਆਤ
ਹਿਜਾਨਾ ਸੁਣਅਬਜੋਸੋਹੋਦੇਹਾਂਨਾ ਬਬੇਕਬਿਰਾਗਜਹਪਖਾਹੋਇ ਅਭਿਲਾਖਾਹੂਤੀਦਾਹੋਸੇ
ਇ ॥੫੮੩॥ ਧੂਮਰੂਪਤਹਾਂਦੁਖਨਰਹੇ ਆਨੰਦਪ੍ਰਕਾਸਤਹਪ੍ਰਗਟਿਲਹੇ ਸਤਿਚਿਤਿਆਨੰਦਆ
ਤਮਹੋਰਾਇਜਸੀਸੋਸੋਭੂਟੇਰਾ ॥੫੮੪॥ ਰੁਗਦਨਆਤਮਏਕਜੋਹੋਇ ਸਤਿਪਾਇਕੀਜਾਨੇਨ

ਹੀ ਸੋਇ ॥ ਪਰ ਸਿਖ ਰਾਜੋ ਹੋਇ ਲਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬਿਖੈ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੫੮੫ ॥ ਹੋ ਸਿਖ ਸਰੁ ਪਦ
 ਆਤਮ ਏਕਾ ਜਾਨੇ ਕਿ ਅਜੇ ਨਹੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾਨ ਤਿਤ ਹਤ ਹਸੋਇ ॥ ਤੁਭਿ ਨ ਮੋਰ ਲ
 ਖੇ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੮੬ ॥ ਉਪਾਧ ਭੇਦ ਤੇ ਭੇਦ ਰਿਅੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਮੈ ਸੋਰੀ ਚਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ਮਸਾਲ ਮਤਾ
 ਬੀ ਜਿਉ ਰਵਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤੇਜ ਮੈ ਰੰਚਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ਅਬ ਵਾਤੂ ਸਿਖ ਮੈ ਸੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਵਿਕ
 ਸਭ ਇਵੇ ਪੇਖਾ ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤਿਸੋਇ ॥ ਮਾਨਖ ਤੁਨ ਸਭ ਮੈ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ੫੮੮ ॥ ਅੰਤ
 ਹਕਰਨ ਤੂਤ ਥਾ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਤੂ ਸਭ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਫਨ ਨਾਰਿ ਨ ਰਹੈ ਜੁਲਰਾਈ ॥ ਸੁਫ
 ਨਾ ਵੀ ਤੁਹਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਤੂ ਜਗ ਮੈ ਦੇਖਾ ॥ ਆਤਮਾ ਭਿਨ ਗਾਰਿਨ ਹੀ ਪੇਖਾ ॥
 ਆਤਮਾ ਬਿਵਰਤਿ ਰਾਰਿ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਭਿਨ ਨਰੰਚਕ ਮਾਨਾ ॥ ੫੯੦ ॥ ਵੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਕਤਿ ਸਰੂਪ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ॥ ਸੰਖੇਪਾਨਾ ਨਾ ਬਿਧ ਬਿਵਹਾਰ ਜਿਉ ਰਹਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫

॥ १॥ ਤੁਤੁਗਿਆ ਨਮਨਕ ਸਪੁਨਵਾਸਨ ਖੇਪਚਾਨਾ ਸਮਕਾਲਤਿ ਤਜਾਸੁ ਤੁਰਜੀਵਨ ਮੁਕਤਸੁ
ਮਾਨਾ ॥ ੫੬੩ ॥ ਤੁਤੁਗਿਆ ਨਮਨਕ ਸਕਾਵਾਸਨ ਖੇਕਾਆਪਿ ਰੂਪਕੋ ਅਥਿਨ ਕਾਮੇਧਰਹੇ
ਵਾਅਤਾਪਾ ॥ ੫੬੩ ॥ ਚੋਃ ॥ ਜੀਵਣੀ ਸਲੋਖਾ ਇਕਜਾਨੇ ਸੀਦੇਹਾ ਬਿਪਰ ਜੀਬਿਨ ਪਛਾਨੇ ਬੋਧਰੂ
ਪਸੋਮੇਹਾਂ ਆਪਾ ਸਮਝਾਗਿਆਨ ਏਹੋ ਅਤਾਪਾ ॥ ੫੬੪ ॥ ਮਨਕਾ ਅਨਮਨ ਨਿਜ ਬਜਾਇ ਮ
ਨੋਨਾ ਸਸੋ ਸਿਖ ਕਹਾਇ ਵਾਸਨਾ ਖੇਤੁਤ ਬਹੀਜਾਨਾ ਇਹ ਮਾਸਿ ਯਾਤਿ ਹੋਵੇ ਜਬਹਾਨਾ ॥ ੫੬੬
ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਰੋਣੀ ਜਾਨਾ ਜਬਾਰ ਬਾਗਿਆਨ ਸਹਤ ਪਛਾਨਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਏ ਆਖਿ
ਉ ॥ ਵਿਸਤਾਰ ਸੁਰਸਤੀ ਕਾਭਾ ਖਿਉ ॥ ੫੬੭ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਨ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੋਈ ਸੁਇਆ ਬਿਜਿਸ
ਕਰਿ ਸੋ ਸਭ ਹੋਈ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਤੁਸੋ ਸਭ ਜਾਨਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਲੇਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੬੮ ॥ ਭੋ
ਭੁਗਵਨ ਤੇ ਕਰਮ ਸੋ ਜੇਤੋ ਆਗਿਆਨ ਕਾਰਜ ਕਹੀਏ ਤੇਤੋ ਜਹਾਂ ਭਾਇਆ ਆਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਾ

॥ ਕਾਰਜ ਕਰਮ ਤੁਨਿ ਕੈ ਸੇਭਾ ਸਾ ॥ ੫੬੬ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਨਹਿ ਅਹੇ ॥ ਤੰਤੁ ਨਾਸਾ ਜਿਉ ਪਟਨ
 ਹੀਰਹੇ ॥ ਸੁਣ ਅਬਾਸਿ ਪਤੁਝੈ ਸਮਾਸੁ ਵੇ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਦੁਸਾ ਵੇ ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਨਾਸ
 ਸਮੇਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿੰਚਿਤ ਕਰਮ ਨਾਸ ਸਾਭਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਹੋਇ ਫੂਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਰਾਰਥ ਪਦੇ ਭੋਗ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ੬੦੧ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਕੇ ਉਤਰ ਦੇਖਾ ॥ ਨਾ ਭੋਗ ਨਿਮਿਤੁ ਰਹੇ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ਸੁਣ ਅਬ
 ਇਸ ਪਰਕਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਉਰ ਕੀ ਮਿਟੇ ਭੁਗਾਂਤਿ ॥ ੬੦੨ ॥ ਜੈ ਸੇਨਿ ਸਮੇਦੀ ਪਜਲਾਈ ॥ ਕਜ
 ਲ ਕਾਰਜ ਤਾਂਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸੂਰਕ ਉਦੈ ਹੋਤੁ ਹੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਸ ਸਹਦੀ ਪਪਲਾਵੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ੬੦੩ ॥ ਤੁ
 ਹ ਕਜ ਲਾਅ ਭਾਵਨ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਹੋ ਪੇਖਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸੋ ਵਰਤਿ ਆਜਾਇ ॥ ਪ
 ਰ ਭੁਧਾਤਿ ਉਜਾਨ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬੦੪ ॥ ਦਸ ਮਪੁਰ ਸਕਾ ਜੈ ਸੇਜਾਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਵਾਕਤੇ
 ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਕਰ ਤੁਫਨ ਤੇਰੇ ਖਜੇਇ ॥ ਰਹੇ ਨਾਸ ਸੋ ਭੋਗੇ ਹੋਇ ॥ ੬੦੫ ॥ ਕਾਰਨ ਗਤ ਹੋ ਕਾਰਜ ਗਾ

ਏਯੋਸੋਹਮੁਓਰਿਹੈਗਾਰਿਆਇਯੋਕਰਮਸਰੂਪਇਸਥਿਤੀਜੋਏਮੁਏਬਖਾਨੇਅ
ਬਪੁਰਸੋਇਅਨਾਇਅਨੇਕਜਨਮਕੇਜਾਨਾਸੀਚਤਿਕਰਮਸੋਖਿਪਛਾਨਾ।ਲਿੰਕਿਸ
ਮਸਟਿਬਿਅਸਟਿਤਨਿਜੇਈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਮੇਰਹਿਇਸਥਿਤਸੋਈ॥੬੦੭॥ਤਿਹਬੂਲਤਟਿਭੋ
ਗਜੁਕਾਰਨਾਪਰਾਰਬਧਸੇਕੀਉਚਾਰਨਾਨੂਤਨਕਰਮਜੋਕਰੇਸਰੀਰਾਕਿਰੇਮਾਨਸੋਭਾ
ਖੇਧੀਰ॥੬੦੮॥ਸੀਚਿਤਕਿਰੇਮਾਨਦੋਜਾਨਾਜੀਵਨਮੁਕਤਕੇਨਾਸਪਛਾਨਾਪਰਾਰਬਧਰ
ਹੋਰੋਗਪ੍ਰਯੀਤਾਦੇਕਰਭੋਗਸੁਹੋਦੇਅੰਤਿ॥੬੦੯॥ਤਿਨਪੁਰਏਹਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਿਚਾਰਾਸੁਤਾਇ
ਕਉਪਜਿਓਨਾਗਨਿਹਾਰਾਜੁਗਸੁਤਿਲਖਤਿਹਿਉਦਰਮਸ਼ਾਰੀਰਦੇਵਆਗਿਯਾਕਾਲਸੁ
ਮਾਰੀ॥੬੧੦॥ਤਾਕੇਨਾਸਾਦਿਖੇਤੂਜਾਨਾਜੁਗਸੁਤਉਦਰਸੁਨਾਸਪਛਾਨਾਬਕੀਰਿਹਾਏਕੋਜੇ
ਦੇਖਾਅਜੁਭੋਗਨਾਸਸੋਪੇਖਾ॥੬੧੧॥ਨਾਰਸਮਾਨਾਵਿਦਿਆਜਾਨਾਸੁਤਿਮਾਮਾਨਤੈਕਰ

ਮਪਛਾਨਾ ਸੀਚਤਿ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਪੈਂ ਜੋਈ ਉਦਰ ਸਮਾਨ ਦੇਖ ਤੂ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਰਬਰ ਉਪ
 ਜੇ ਸਮਾਜਾਨਾ ਦੇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਸੋਨਾ ਸਪਛਾਨਾ ਛੰਨ ਅੰਨ ਖੇਤੀ ਵਤਿ ਜਾਨਾ ਤੰਗ ਸਿਤੀ ਰਵਿਸਾ
 ਤਪਛਾਨਾ ॥ ੬੧੩ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਵਾਸਤਵ ਤੀਨਾ ਆਖੋ ਮੈ ਅਥ ਸੁਣਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ੬੧
 ੪ ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਅਸਥਾਨ ਤਨਿ ਸਾਧਕ ਇਵੇ ਜੋਇ ॥ ਪੈਏ ਭੋਗਤਾ ਬੁਧ ਮਨ ਚੇਤਨ ਮੇਨ ਹਿ ਸੋਯ
 ੬੧੫ ॥ ਬੁਝੋ ॥ ਅਕਾਸ ਕਿਲੇ ਬਾਸਕਾ ਜਾਨਾ ਵਿਸਾ ਸੀਮਕ ਕਰ ਬੁਧ ਪਛਾਨਾ ਪੂਰਬ ਜਨ
 ਮਕਰਮ ਜੋ ਜਾਨਾ ਪਾਰਬਰ ਧਾਰਾ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੧੬ ॥ ਗਿਆਨ ਕੁਏ ਤੇ ਅੰਧੇ ਦੇਖਾ ਦੇਹ
 ਜਨਮ ਅਕਲ ਪਤਿ ਪੇਖਾ ਤਾ ਤੇਤੀ ਨੋ ਬਨੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੬੧
 ੧ ॥ ਭੋਗਤਾ ਵਨ ਅਥ ਭੁਝੇ ਬਤਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਿਉ ਹਾਰ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਸ ਕਨਿਸਟ ਪੈਤਾ
 ਕੋ ਕੋਣਾ ਕਹੀਏ ਆਪ ਭੋਗਨ ਕੁਉਨ ॥ ੬੧੮ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋਨ ਗਿ ਬਿਉ ਹਾਰਾ ਆ

ਤਮਸਰਬਅਨਕੂਲ ਨਹਾਰਿ ਹੋਸਤਿਗੁਰਇਹ ਆਪਜਨਾਯੋ ਮੁਖਾਤੇਬਿਖੇਬਿਵਹਾਰ
ਨਜਾਇਓ ॥ ੬੧੬ ॥ ਨਿਤਨਾਮਿਤਕਰਮਸੋਕਰੋ ਤਾਂਕੈਕਉਣਨਮਿਤਯੋਧਰੋ ਮੁਖਾਨਮਿਤਕੇ
ਪਰਹਿਤਜਾਨਾ ਕੇਸੁਤੇਕਿਰਿਆਸੁਕਰੋਬਖਾਨਾ ॥ ੬੧੭ ॥ ਜੇਕੁਕਹੋ ਮੁਖਾਨਮਿਤਕਾਅਪਿ
ਸਿਧਮੈਸਾਥਨਨਹੀਅਤਾਪਾਰੋਸੋਈਕੁਪਾਨਿਆਇਪਛਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣਗਰੰਥਗੁਰੂਕਾਮਾਨਾ
੬੧੮ ॥ ਫਲਕਾਰਨਫੂਲੇਬਨਗਾਇਆ ਫਲਭਾਇਆਤੋਫੂਲਬਲਾਇਆ ਗਿਯਾਨੇਕਾਰਨਕਰਮਅ
ਕੁਆਸਾਗਿਆਨਭਏਤੇਕਰਮਹਨਾਸਾ ॥ ੬੧੯ ॥ ਗੀਤਾਰਾਮਾਵਿਖੇਤਿਯੁਆਖਿਓ ਨਹੀਕੁ
ਮਾਗਿਆਨਸਮੁਚੇਭਾਖਿਓ ਤਮਪ੍ਰਕਾਸਵਤਿਬ੍ਰਹਮੀਦੇਖਾ ਸਮੁਚੇਤਿਨਕਾਬਣਨਪੇਖਾ ॥ ੬
੨੦ ॥ ਪਸਮੀਨੇਲੋਈਵੇਤਜਾਨਾ ਵਕਲਪਨਾਤਿਨਮੈਬਣੇਪਛਾਨਾ ਅੰਤ੍ਰਤਿਗੁਰੂਸਮਭੇਦ
ਨਿਹਾਰਾ ਹੋਸੋਬਣੇਵਕਲਪਬੀਚਾਰਾ ॥ ੬੨੧ ॥ ਵਕਲਪਬਣੇਸਾਵਰਸੋਮਹਿਤਿਨਕੀ

ਵੇਖਸਾਵੁਸਤਾਨਾਹਿ॥ ਅਵਸਥਾਬਣੇਤੁਰਾਮਸੁਣਾਇ॥ ਲਛਮਣਕੋਪਭੁਭਕੇਜਣਾਇ॥
੬੨੫॥ ਆਦਿਕਰਮਤਹਾਂਕਰਨੇਭਾਖੇ॥ ਅੰਤੁਗਿਯਾਨਨਹੀਕਰਨੇਆਖੇ॥ ਤੁਤੇਸੁੰਦਨਮਿਤ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਨਾ॥ ਕਰਮਨਾਕਰ੍ਹੰਬਣੇਪਛਾਨਾ॥ ਜੇਕਹੋਪਗਨਿਮਿਤਸੋਕਰੇ॥ ਵਾਸਤੁਪਰਕੇਕਲਪ
ਤਰੇ॥ ਜੇਕਹੋਵਾਸਤਵਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨਾ॥ ਦੁਵੈਤਾਪਤੀਦੋਸਪਛਾਨਾ॥ ੬੨੬॥ ਜੇਕਹੋਕਲਪਤ
ਤਉਸੋਹੋਇ॥ ਸੁਫਨਸਿਸਟਵਤਿਜਾਨੇਸੋਇ॥ ਸੁਫਨਸਿਸੁਕੀਸੁਫਨੇਮਾਹੀ॥ ਕਰੇਪਾਲਨਾ
ਬਣੇਸੁਤਾਹੀ॥ ੬੨੭॥ ਜਾਗਤਮੇਸੋਬਣੇਨਜਾਨਾ॥ ਤਿਉਗਿਯਾਨਮੇਕਿਆਪਛਾਨਾ॥ ਨਿੰਤੁਨ
ਅੰਤੁਕਿਰਿਆਹੋਜੋਈ॥ ਬਿਨਾਸੀਕਲਪਬਣੇਨਕੋਈ॥ ੬੨੮॥ ਸੁਖਾਵਕਮੇਏਦੋਸਪਛਾਨਾ॥
ਬਿਨਾਸੀਕਲਪਸੁਭਾਵਕਮਾਨਾ॥ ਸਤਿਵਕਲਪਏਸਿਖਤੁਮਾਰੇ॥ ਗਿਆਨੀਮੇਰਹਿਕਰਮਾਪ
ਆਰੇ॥ ੬੨੯॥ ਕਿਰਿਆਤਨਜੋਬਿਨਮੇਮਾਨੇ॥ ਸੋਸੋਨਰਲਖਅਬਜਾਇਵਾਨੇ॥ ਬਾਲਕਚ

ਲੇਜਿਉਮੁਖਾਸਿਉਕਹੇ॥ ਮੇਰੇਸੰਗਸਾਸਿਚਲਤਾਅਹੋ॥ ਤੈਸੇਤੂਤਿਸਨਰਕੇਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਮੇ
ਕਿਰਿਆਜੁਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ਬਿਪਰਜਾਦਿਸੁਹੈ॥ ਤਿਸਨਹਕੇਰੀ॥ ਸਿਖਿਆਰਖੁਤੂਏਉਰਿਮੇਰੀ
੬੩੩॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜੋਤਨਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਯਅਧੀਨਬੀਰਾਰਾ॥ ਸੋਭੂਜਾਨਹੈਏ
ਕਾਰਾ॥ ਸੁਇਛਾਨਿਰਿਛਪਰਿਛਾ॥ ਨਹਾਰਾ॥ ੬੩੩॥ ਤਿਸਅਨਸਾਰਤ੍ਰਿਦਾਹੀਓਏ॥ ਗਿਆਨਵਾ
ਸਤਵਾਅਤਮਜੋਵੇ॥ ਸੁਪਰਅਪਨਾਆਪਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਜਿਉਤਨਅੰਗਸਰੀਰਬਿਚਾਰਾ॥
੬੩੪॥ ਜੈਸੇਏਕਹਾਥਹੋਇਦੁਖੀ॥ ਦੂਸਰੇਸਿਉਬਾਂਧੋਹੁ॥ ਦੁਖੀ॥ ਤਨਮੋਬਿਆਪਕਤਨੀ
ਪਛਨਾ॥ ਅੰਗਭੇਦਤੈਭੇਦਨਜਾਨਾ॥ ੬੩੫॥ ਅੰਗਤੰਗਮੇਚੇਤਨਹੇਰਾ॥ ਦਵੈਤਾਪਤੀਦੋਸ
ਨਾਟੇਰਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਤੇਨਕ੍ਰਿਆਤਿਹਿਆਨੇ॥ ਸੋਇਕਆਤਮਾਦੇਵਪਵਾਨੇ॥ ਤਾਮੇਸੁਣਤੂਅੰ
ਰਪਯਰਾ॥ ਪਰਿਨਿਮਿਤ੍ਰਿਤਿਹਿਕਿਰਿਆਨਿਹਾਰਿ॥ ਜੈਸੇਕਿਸੀ॥ ਰਸਕੇਵੇਖਾ॥ ਰਜੂਮੇਸਰ

ਪਭਰਾਤਾਪੇਖਾ॥ ੬੩੭॥ ਰਜੂਗਿਆਤਾਨਰਹੈਜੋਇ॥ ਵੀਪਕਮਾਇਕਿ॥ ਮਾਕਰਿਸੋਇ
॥ ਤਾਕੋਰਜਕੀਰਜਿਚਿਖਵੇ॥ ਤਾਕੇਤੁਲਿਚਿ॥ ਨਸੋਪਾਵੇ॥ ਤਨਿਮੇਭੁਦਨਜਾਤੀਹੋਰ॥
ਵਵੈਤਾਪਤੀਵੈਸਨਟੇਰਾ॥ ਚੇਤੰਨੁਵਸਤੁਤਿਉਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਗਿਆਨਆਗਿਆਨਮੇਰੁਲ
ਪਛੁਨਾ॥ ੬੩੮॥ ਪੂਰਬਾਗਿਆਨਕਿਰਿਯਾਹੈਜੋਇ॥ ਸੋਨਮਿਤਹੈਭਾਖੀਸੋਇ॥ ਵਿਗਿ
ਯਾਨਵਿਖੇਸੁਭਾਵਕਜਾਨਾ॥ ਤਾਂਮੇਕਿਰਿਯਾਕੋਈਨਮਾਨਾ॥ ੬੪੦॥ ਜਥਾਰਥਾਦ੍ਰਿਸੁਭਈ
ਹੈਜਿਸਕੋ॥ ਕਰਤਾਕਰਮਅੰ॥ ਪਾਤਿਤਿਸਕੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਰੀਥਭੈਰਹਿਤਾ॥ ਆਗਿ
ਯਾਨੀਜਾਨਤੁਤਿਨਕੇਜਹਤਾ॥ ੬੪੧॥ ਬਨਚਰਪੂਰਸਾਦ੍ਰਿਸੁ॥ ਤਿਨਿਹਾਰਿ॥ ਸੁਵਿ
ਅਬਰੀਥਭੈਕਹਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਸੀਸੇਕਰਮਰੀਥਤੁਜਾਨਾ॥ ਹੋਕਰਗਰੀਥਤੀਸਕੀਮਾਨਾ॥ ੬੪੨
॥ ਸੀਸੇਨਾਮਤੁਤਾਕਾ॥ ਖਾ॥ ਉਭੇਵਿਖੇਜੋਹੋਵੇਪੇਖਾ॥ ਆਤਮਵੇਹਕਦੇਹਨਿਯਾਰਾ॥ ਜੜ

ਚੇਤਨ ਨਹਿ ਜਾਇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੪੩ ॥ ਸੀਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੈਤਾ ਕਾਨਾ ਮਾ ਕਰਮ ਰੀਥ ਅਬਿਸੁਣਤੁ ਜਿਕਾ
 ਮਾ ਤੈਪ ਕਾਰਜੇ ਕਰਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ੬੪੪ ॥ ਅਕਰਤਾ ਅਭੁਗਤਾ ਹੋਏ
 ਜਾਨਾ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਲੇਵੇ ਮਾਨਾ ਕਰਮ ਰੀਥ ਤੂ ਇਸ ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਦੇਹੋ ਹੀ ਹੀ ਕੁਝੋ ਪੇਖਾ ॥ ੬੪੫ ॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤ ਤਿਧਾ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ॥ ਹਤੁ ਨਿਰਲੇਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕੋਲ ਮੁਰਗਾਈ ਨਿਆਈ ਦੇਖਾ ॥ ਜ
 ਲਮੇ ਗਹਿਤੁ ਨਿਲੇਪ ਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੬੪੬ ॥ ਭੋਭੁਗਵਨ ਅਬ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈਯੋ ॥ ਚੇਤਨ ਸਕਤਾ ਅ
 ਗਿਆਨ ਸੋ ਗਾਈਏ ॥ ਚੇਤਨ ਅਸ੍ਰੋ ਜਿਉ ਸੋ ਰਹੇ ॥ ਚੈਤਨ ਕੇ ਅਵਰਤੀ ਅਪੋ ॥ ੬੪੭ ॥ ਭੋ ਸਿਖ
 ਸੁਣਾਵਿ ਸੁੰਤ ਬਤਾਊ ॥ ਸੁਆਸੇ ਸੁਾਵਿਛੋ ਪਦੁ ਜਾਊ ॥ ਆਗਾਰ ਗਾਭਿ ਮੇਤੁ ਮਜਿਉ ਪੇਖਾ ॥ ਅਗੁੰ
 ਰ ਗਾਭੁ ਸੋ ਅਵਰਤਿ ਦੇਖਾ ॥ ੬੪੮ ॥ ਦਸ ਮਪੁਰ ਸਕੀ ਨਿਆਈ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਥਾ ਸਰੇ ਤਿਸ ਦਰੇ
 ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਰ ਚੀਨ ਅਬਿਸੁਣਤਿ ਸਕਥਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਿਸ ਲਖ ਚੇਤਨ ਤੁਥਾ ॥ ੬੪੯ ॥ ਦਸ ਕੋ

ਗੀਮਿਲਗਾਮਸਧਾਏ। ਰਸਿਤੇਕਾਣੀਖੇਤਰੁਲਾਏ। ਤਤੇਨਿਕਸਸੁ। ਰਿਨੇਦਵਨੇ। ਨੌਗਿਨਿ
 ਦਸਵਾਮੁਆਮਾਨੇ॥ ੬੫੦॥ ਕਾਹੀਕੋਲਪੁਜੀਗਲਅਪਾਰਾ। ਭੁਲੇਸੇ। ਅਗਿਆਨਨਿਹਾਰ
 ਜਥਾਰਥਮੁਇਯਾਜੋਗਿਣਿਕਰਿਆਖਿਤਾ। ਅਵਰਣਜਾਣਸੁਦੋਬਿਦਿਭਾਖਤਾ॥ ੬੫੧॥
 ਅਸਤਾਪਦਅਭਾਂਨਾਪਦਾ। ਅਵਰਿਆਲੇਸੋਦੁਖਅਗਾਦਾ। ਵਖੇਪਜਾਨਤੂਤਾਕੰ
 ਨਾਮਾ। ਸੁਣਅਬਕਥਾਪੁਰਸਨਿਸਕਾਮਾ॥ ੬੫੨॥ ਤੁਕੋਹਰਿਨੇਦੀਆਮਿਲਾਇਆਮਿਲ
 ਸੋਪੁਛਤਤਿਸਪੇਭਾਇ। ਹਮਰਾਦਸਮਿਪੁਰਸਸੀਜੋਇ। ਕਹੋਕਹੂਜੇਗੁਠਹੋਇ॥ ੬੫੩॥
 ਤਬਤਿਸਰਸੋਹੋਰੇਭਾਣੀ। ਤਿਸਕੀਚਿਤਾਕੋਰਨਰਾਈ। ਤਬਤਨਕੋਭਯੋਪਰੇਖਾਰਿ
 ਨਾਦੇਖਸਤਿਏਹਕਹੇਪੁਆਨਾ॥ ੬੫੪॥ ਤਬਤਾਕੋਸੋਹੋਇਅਧੀਨਾ। ਕਹੇਦਿਖਾਵੇਹਮੇਪੁ
 ਝੀਨਾ। ਤਬਤਿਨਕਾਰਿਆਸੋਗਿਣਿਭਾਇ। ਨੌਗਿਣਿਦਸਵਾਦੀਆਬਤਾਇ॥ ੬੫੫॥

॥ ਤਬ ਤਿਸ ਭਾਂਇ ਥਿਪੁ ਤੋ ਗਿਆਨਾ ਦਸਵਾ ਮੈ ਨਹੀ ਮੁਝ ਤੇ ਅਨਾ ਸੋ ਕਨਾ ਸਤਾ ਕਾ ਹੋ ਗਇ
ਆ ਦਸਵਾ ਅਪਿ ਮੁਜਾਨ ਤਤੁ ਭਾਇਓ ॥ ੬੫੬ ॥ ਤੈਸੇ ਚੇਤਨ ਕੇ ਤੂ ਜਾਣਾ ਏਕੋ ਹੋ ਬਹੁ ਛਾਯੀ
ਪਛਾਣਾ ॥ ਇਹਾਇ ਛਾਊ ਪਜੀਲ ਪਤੂ ਬੀਰਾ ਤਾਤੇ ਭਾਇਆ ਸੁਸਰ ਬਾਸਰੀਰਾ ॥ ੬੫੭ ॥ ਵੇਦਿ
ਭਾਰਤ ਕੇ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਆਇਯਾ ॥ ਆਦਿ ਦਿਆ ਮਾਨ ਸੋ ਕਹੋ ॥ ਆਇਯਾ ਅਭਾਸ ਲਖ ਚੇਤ
ਨਈਸਾ ॥ ਆਦਿ ਦਿਆ ਅਭਾਸ ਚਿਦ ਜਾਨ ਸੋ ਅਨੀਸਾ ॥ ੬੫੮ ॥ ਬੇਗ ਸਕਤਿ ਜਿਉ ਪਉ
ਨ ਮੇਵੇ ਪਾਵਾ ਹਕ ਸਕਤਿ ਅਗਨ ਮੇਧੇ ਪਾ ॥ ਚਿਕਣਿ ਤਾ ਸਕਤਿ ਜਿਯਾ ਛਿਤਿ ਦੁਸਾਹੀ ॥ ਅ
ਗਿਆਨ ਸਕਿਤ ਭਿਯੁ ਚੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ੬੫੯ ॥ ਭਾਕਾ ਭਾਗ ਆਦਿ ਦਿਆ ਜੋਈ ॥ ਤਾਸੀ ਗਸਟ
ਮਿਲ ਭੂਲਾ ਸੋਈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਮਭੂਇ ਸਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਅਵਰਣ ਰੂਪ ਏਕੁ ਬਿਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥
੬੬੦ ॥ ਤਕਾ ਕਾਰਜ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਦਿਖੈ ਪਜਾਨ ਤੂ ਨਿਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਬਹੁਤਪੁ

ਕਾਰਾ ਕਿਰੇ ਨਿਸਕਾਂ ਮਾਇਕਾਇਛਾ ਧਾਰਾ॥ ੬੬੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੁਕਤ ਕੋ ਰਿਉ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥ ਤੁ
ਕੋ ਜੋਇ ਈਸਾ ਦਿਯਾ ਲਗਾਰ ਮੂਰਤੀ ਧਾਰਾ॥ ਤੁਸੇ ਕਹੇ ਜੋਏ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੬੬੨॥ ਸਤਿ ਚਿਤਾ
ਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਲਖ ਤੂ ਜੋਈ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਪਾਂਚ ਮਗਨ ਕਿਉ ਸਾਧੋ ਜੋਰੀ ਸੋ
ਹੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੋ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਮਨੰਦ ਵਪੁ ਤੂ ਜਾਨਾ॥ ਅਸਤਿ ਜਤੁ ਦੁਖ ਦੇਹ ਦ੍ਰਿਸ ਪਛਨਾ॥
ਤੂ ਸਾਖੀ ਏਸਾਖ ਹੋ ਦੇਖਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਤੁ ਤੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ ਹੀ ਪੇਖਾ॥ ੬੬੩॥ ਤੂ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਪਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਰੂਪ ਤੂ ਹੋ ਅਨਿ ਆਸਾ॥ ਤੂ ਉਸੇ ਖੇਸੇ ਜਾਨਤੁ ਤੁਇ ਆਪੈ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰਕ
ਹਿ ਆ॥ ੬੬੪॥ ਪਰੋਖ ਗਿਯਾਨ ਏਭੋ ਸਿਖ ਜਾਨਾ॥ ਸੀਸਾਤਿ ਸਕਾਰਿ ਮਾਨ ਹਮਾਨਾ॥ ਸਤਿ
ਰਤ ਕੋ ਪੁਨਾਜ ਛਾਵੇ॥ ਅਨਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਲਖਾਵੇ॥ ਤੁਤ ਮੰਸੀ ਮਹਾਵਾ ਕੋ ਕੋ ਅਰਥਾ॥
ਅਖੀਰੁ ਸਮਝੋ ਜੋ ਹਰੇ ਅਨਰਥਾ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਯਾਨ ਤੂ ਇਸੇ ਕੋ ਜਾਨਾ॥ ਜੋ ਕਨਾਸ ਸਭਿ ਤਿ

ਸਤਿਆਨਾ ॥ ੬੬੭ ॥ ਨਰਿਕਸਤਿਪਤਿਹਿਰਿਦੇਪਾਵੇ ॥ ਸੁਣਜੋਅਨਭਵਸੁਣੀਅਲਾਵੇ ॥ ੬੬੮ ॥
ਸਕਾਲਵਸਤਨਹੀਭੇਦਾ ॥ ਪੂਰਨਮੇਕਹੁਭਯੋਪਰਛੇਦਾ ॥ ੬੬੯ ॥ ਅਨਾਤਮਆਤਮਕਾਕੋਦੇਇ
॥ ਵਸਤਏਕਮੇਭੇਦਨਾਕੋਇ ॥ ਦੂਰਨਿਕਟਿਬਾਹਰਅਰਅੰਤਾ ॥ ਚੇਤਨਏਕਅਖੰਡਨਿ ॥
੬੭੦ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਵਿਖੇਗੁਰਆਖੋ ॥ ਅਵਸਥਾਕਿਆਰੂਪਸੁਭਾਖੋ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਵਿ
ਖੇਸਿਖਜਾਨਾ ॥ ਅਵਸਥਾਭੇਦਰੂਪਪਛਾਨਾ ॥ ੬੭੧ ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਿਤੀਨਾ ॥ ਤੁਰੀਆ
ਮਧਭੁਣੀਲਯੋਲੀਨਾ ॥ ਤੁਰੀਯਾਕਰਕੇਏਸਭਭਾਸੇ ॥ ਜੋਬੀਜਮੇਬਟਅਭਾਸੇ ॥ ੬੭੨ ॥ ਬੀਜ
ਬਿਨਾਜੇਸੇਬਟਨਹੀ ॥ ਬੀਜਸਭੀਹੈਬਟਤਾਮਾਹੀ ॥ ਸਤਾਬੀਜਬੀਜਜਬਜਾਨੀ ॥ ਬਟਰੂਪਕ
ਹਕਰੇਬਖਾਨੀ ॥ ੬੭੩ ॥ ਆਪਨਪੋਭੂਲਬੀਜਬਟਖੋਜੇ ॥ ਖੋਜਨਾਪਾਵੇ ॥ ਅਵਤਰੇਜੇ ॥ ਊਲ
ਤਬੀਜਆਪਨਪੋਪਾਵੇ ॥ ਆਪਮਾਝੁਸੋਬਟਤਾਆਵੇ ॥ ੬੭੪ ॥ ਬਟਤਾਤਾਂਹਭੁਣੀਕਛੁਨਾਂਹੀ

ਭਈਹੁਵੇਤਾਭਾਸੇਮਾਹੀਬੀਜਮਾਝਬੀਜਹੀਭਾਸੇਏਕਬੀਜਹੀਬੀਜਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੬
੧੪॥ ਤੁਭੇਐਰਕਛੂਨਹਿਕਹੀਯੋਤੁਰੀਯਾਤੀਤਨਾਮਸੇਲਹੀਏਤੁਰੀਆਤੀਤੁਰੀਯਾ
ਕੁਜਾਨਾਤਾਤੇਤੁਰੀਆਭੇਦਨਾਮਾਨਾ॥ ੬੧੫॥ ਤੀਨੋਗਣੀਏਕਹੋਰਹੀਏਕਏਕਜਿਨਾਨਭ
ਵਲਹੀਅਨਭਵਮੇਕਛੂਭੇਦਨਾਮਾਨਾਤਾਤੇਤੁਰੀਆਤੀਤੁਬਖਾਨਾ॥ ੬੧੬॥ ਐਸੇਅਨਭਵ
ਗਿਆਨੀਦੇਖਾਸੋਸਰੂਪਹੈਨਿਰਵਿਸੇਸਾਸਿਖਜਬਐਸਾਅਨਭਵਲਹੀਯੋਗੁਰਸਿਖਏ
ਕਤਬੀਹੋਰਹਿਯੋ॥ ੬੧੭॥ ਏਃ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੀਏਕਤਾਮਹਾਂਵਾਕਕਹਿਸੋਇਤੁਹਿਬਿਚੰ
ਰਜੇਓਰਧਰੇਅਭੇਦਪ੍ਰਮਾਤੁਹਿਹੋਇ॥ ੬੧੮॥ ਪਰਮਾਕਰਣਪਰਮਾਵੇਕੋਕਹੋਨਾਮਪ੍ਰਭੂ
ਤਿਨਕੋਬਿਸੇਆਬਿਸੇਜਿਉਮੇਓਰਧਰੇਅਨੂਪਾ॥ ੬੧੯॥ ਇਦ੍ਰੀਵਿਸ਼ਵਸਬਕਾਦਿਕਜਾਣ
ਤਿਨਕੋਗਾਹਕਪਤਖਪਛਾਣਾਧੂਮਾਚਿਹਨਾਗਨੀਓਨਾਮਾਨਾਅਨੂਮਿਤੀਕਰਨਾਨੂਮਾ

ਨਜੁਜਾਨਾ ॥ ੬੮੦ ॥ ਐਸਾ ਸਦਰ ਸਗਵਾ ਜੇ ਲੋਛਾ ਉਪਮਿਤੀ ਕਰਨ ਉਪਮਾਨ ਪੁਤਛਾ ਕਾਰਜ ਦੁ
ਯਾਰ ਕਾਰਨ ਗਾਯਾਨਾ ਕਰਨ ਅਰਥ ਪਾਤਿ ਅਰਥ ਪਾਤਿ ਜਾਨਾ ਸਾਬਦ ਗਿਆਨ ਕਰਨ ਜੇ
ਅਹੋ ਸਾਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੋ ਸਾ ਸਤ ਕਹੇ ਅਨ ਉਪਲੱਧੀ ਕਰਨ ਜੇ ਹੋਰਿ ॥ ਅਭਾਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜਾ
ਤੂ ਸੋਇ ॥ ੬੮੨ ॥ ਇਵੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਅਤਮ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਪੁਤਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਵਿਸੇਇ ਉਸੇਇ ॥ ਨਰ
ਖੁਨ ਪ੍ਰਾਣੇ ॥ ਨ ਸੋਤਿ ਨਰ ਸਨਾ ॥ ਅਤਮ ਕੋ ਕੁਣੀ ਚਿਹਨ ਨਾ ਦੇਖਾ ॥ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਵਿਖੇਇ
ਯੁਪੇਖਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰਥ ਰਨ ਜਾਤ ਅਰਥ ਪਾਤਿ ਨਹੀ ਨਿਜਿਹਾ ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨਰੀਗਾ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿ
ਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪੁਰੁਤਿਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨ ਨ ਕਾਜਿ ਹੋਵਤ ਸੋ ਪ੍ਰਸਿੰਨਾ ॥ ਚੇਤਨ ਸਮ ਚੇਤਨ ਨ
ਹਿ ਅਨਾ ॥ ਇਉਂ ਉਪਮਾਨ ਅਵਿਖੇਪ ਛਾਨਾ ॥ ਭੁਧ ਜੇ ਵਡ ਮੇਨਾ ਹਿ ਕੋ ਸਕੁ ਜਾ ॥ ਭਿਠਾ ਹੀ ਦਾ ਜੋ ਜਾ
ਨੋ ਸੋਛੁ ਕਿਰਹੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਰਥ ਖੰਡਾ ॥ ਤਹਿ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਭੇਦ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਯੁ ਅਰਥਾਪ

ਤਿਆਵੇਸੇਹੈਸੋਇ॥੬੬੪॥ ਨਨਰੋਧੋਨਚਉਤਪੜਨਬੀਧੋਨਚਸਾਧਕਾ॥ ਮੁਖੀਰਨਣੀਵਮੁਕਤ
 ਇਤਏਖਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀ॥ ਨਇਤੀਨਇਤੀਸ੍ਰੁਤੀਬਖਨੇ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਮਾਣਅਵਿਖੇਇਉ
 ਜਾਨੇ॥ ਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਯਾਹਿਨਹਿਹੋਈ॥ ਯਾਤੇਪਰੇਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ ੬੬੫॥ ਪ੍ਰਾਗਅਭਾਵਨ
 ਅਨਭਵਸਾਖੀ॥ ਅਵਿਖੇਅਭਾਵਪ੍ਰਮਾਣਇਉਆਖੀ॥ ਜੋਤਵਾਰਾਨਿਵਰਤਿਤੇਅਪਾਪਯਮਨਸਾ
 ਸਹਾ॥ ਖਟਪ੍ਰਮਾਣਵਿਖੇਇਉਜਾਨਾ॥ ਬਿਧਮੁਖਕਹੋਸੋਸਿਖਪਛਾਨ॥ ੬੬੬॥ ਅਸਿਤਭਾਂਤਪ੍ਰਿਯਆ
 ਤਮਲੱਛਾ॥ ਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਵਿਖੇਪ੍ਰਤੱਛਾ॥ ਹੇਨੇਤੋਮੇਰਿਹੋਇਹੁਵਿਸੁਸਿਸਾਰਜੋਤੁਮਦੇਖਦੇਹੋਇ
 ਇਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੬੬੭॥ ੨੬੦॥ ਨਾਮਰੂਪਸਭਾਅਤਮਾਰੂਪ
 ਪਿਜਾਨਿਓਗਿਆਨਾ॥ ਬਾਦਸਮਾਨਾਧਿਕਰਣਕਰਿਏਕਤਾਤਾਂਹਿਪਛਾਨ॥ ੬੬੮॥ ਚੋਪਈਅ
 ਨਚਛਾਅਵਿਕਜਹਿ॥ ਰਿਗਿਯਾਨਾਉਨਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਵਿਖੇਪਛਾਨਾਏਕੋਦੇਵः ਸਰਬਰੂ

ਇਉਸਾਨਾਜਰਿਕੋਦੇਖੇਸੇ॥ ਭਾਧਗੇ॥ ਜਰਿਕੋਦੇਖੇਸੇ॥ ੬੬੯॥ ਜਰਕੋਦੇਖੇਸੇ॥
 ਵਸਾਨੁਜੋਇ॥ ਨਿਸਚੇਬ੍ਰਹਮਾਗੀਨਪਾਨਜੋਇ॥ ਨਭਵਤਸੇ॥ ੬੭੦॥ ਪ੍ਰਮਾਣਜਾਨਾਉਪਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣ
 ਇਉਦੇਖੇ॥ ੬੭੦

ਤੇਖੁਗੁਰੂਹਸਰਬਾਬਿਧਾਪੀਸਰਬਭੂਤਅੰਤਰਮਾਤਮਾਜਹਿਕਾਰਜਇਹਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ੇਅਰ
 ਥਾਪਤਿਦਿਸੇਸੋਭਾਸੇਸਰਬਾਸਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾਸ੍ਵਾਮੀਸਰਬਭੂਤਆਦਿਅਨਗਾਮੀ॥੨੦੧॥
 ਸਰਬਭੂਹਮਜੋਸਾਸਤਕਹੋਸਬਦਿਪ੍ਰਮਾਣੁਦਿਖੋਇਉਅਹੋਸਰਬੰਪੁਲਇਦੇਬ੍ਰਹਮਾਪੁਰਾ
 ਵਸਰਬਕਾਜੋਪਛਾਨੇਦਿਖੋਅਗੁਵਬਬੇਕੀਜਾਨੇ॥੨੦੨॥ਏਕੰਨਚੈਤਤਦੁਤੀਯੀਕੁਤਸਯਾ
 ਤਾਵੇ॥ਏਕਕਹੂਤੋਬਨੇਨਹਿਵੇਕਹੂਕਹਿਭਾਇਪੂਰਨਰੂਪਬਿਹਾਇਸੀਘਟਮਟਕਹਿਓਨਜਾ
 ਇ॥੨੦੩॥ਹੋਸਤਿਗੁਰਅਬਮੋਹਜਣਾਵੋਅਸਟਾਂਗਜੋਗਾਮਠਅੰਗਬਤਾਵੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਹੈ
 ਯਮਜਾਨਾਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਕਾਨੇਮਪਛਾਨਾ॥੨੦੪॥ਆਸਣਲਖੋਚਉਗਾਸੀਬੀਰਾਜਰੁਮੇਸਿਸ੍ਵਸਿ
 ਧਿਸੋਧੀਰਾਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਭੇਦਉਭੇਲਖਪ੍ਰਿਤਅਹਾਰਾਧਾਰਨਾਏਕਧਿਆਨਇ
 ਕਜਨਾਸਮਾਧੀਵੇਪ੍ਰਕਾਰਪਛਾਨਾਸੁਣਅਬਾਇਨਕੇਰੂਪਬੀਜਾਰਾਸਿਖਸੋਭੂਉਰਅੰਤਰ

ਧਾਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਕਾਇਕ ਬਾਇਕ ਮਨ ਕਰ ਜਾਨਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਤਨ ਹਪਤਾਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਨਾਮਾਇ
ਸਕਾਤੂ ਜਾਨਾ ਜਮਕਾਰੈ ਏਕ ਸੁਖ ਦਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਅਸਟ ਭਾਂਤੁ ਜੇ ਮੇਥਨਾ ਤਿਯਾਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ
ਸੇਵਤੀ ਅਭਾਗਾ ਇਸਤੀ ਸਵਣਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਚਿਤ ਵਨਤ ਬਾਪ ਛਾਨਾ॥ ੧੦੮॥
ਬਾਤ ਅਕੀਤ ਸੰਕਲਪ ਤਿਸੇ ਜੋਇ ਪ੍ਰਜਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਸਾਇ ਹੋਇਆ ਅਨਿਤ ਸੰਭਾਖਨ ਤੇਜੇ
ਗਹਿਤਾ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਸੋਤੀ ਸਰਾ ਕਹਤਾ॥ ੧੦੯॥ ਅਸਿ ਤੇ ਨਾਮ ਚਤੁਰ ਬੇਜਾਨਾ ਤਨ ਮਨ ਹੋਇ ਅ
ਚੋਰ ਪਛਾਨਾ ਧਨ ਸੰਗ ਹਟੋ ਹੋਣਾ ਗਹਿਤਾ ਅਪ੍ਰਗ੍ਹਾ ਸੋ ਪੰਚਮ ਕਹਿਤਾ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਚ ਦੁਧਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਰੈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਬਹਿਰਿ ਇਕ ਗਾਈ ਅੰਤਰਿ ਕੀਤੂ ਯਮ ਕਾਰਿ ਜਾਨਾ ਜਲ ਮਿਤ ਕਾਕ
ਰ ਬਾਹਰ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੧੧॥ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਖਾ ਜਬਾਲ ਭਾਸੀਤੁ ਸੁਜੋ ਪੇਖਾ ਅੰਤੋਖ ਦੂਸਰਾ
ਤਿਸਕਾ ਭਾਈ ਕਾਰਿ ਸਭ ਧਾਰਨ ਲਖ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ੧੧੨॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪਲੋ ਭੁਕਾ ਜਾਨਾ ਅੰਤ ਉਪ

ਜੇਬੇਗਪਛਾਨਾਤਕੋਗੈਕਰਨਤਪਦੇਖਾਤੀਸਰਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ॥੧੩॥ਬੇਦਅਧੇਨਕਰੇਮਨ
ਲਾਇਚਤੁਰਬਅੰਗਨੇਮਸੁਧਿਆਇਈਸਰਪ੍ਰਣਾਧਾਨਜੇਦੇਖਾਪੰਚਮਅੰਗਨੇਮਸੋਪੇਖਾ॥
੧੧੪॥ਉਸਤਤਿਈਸਜਪਨਿਮਸਜੋਕਾਰਾਸਰੂਪਤੂਤਕਾਇਹੀਨਿਹਾਰਾਅਸਣਚੁਰਾਸੀਪੇਸੂ
ਜਾਣਾਸਿਓਮਣਸਭਮੇਸਿਧਾਛਾਨਾ॥੧੧੫॥ਬਾਂਵਪਾਦਕੋਗਹਿਕਰਿਬੀਰਾਸੀਵਨਮਧਲ
ਗਾਵੇਧੀਰਾਦਹਨਪਾਦਤੋਹਿਉਪਰਧਰੇਤੰਤੁਨਿਆਇਤਨਸੂਦਾਕਰੇਨਸਿਕਾਅਗਰਤਿਕੁਟੀਰੇ
ਰੇਸਿਧਾਅਸਣਏਭਾਖਯੋਤੇਰੇਪ੍ਰਣਯਾਮਕੀਸੁਣਤੂਰੀਤੀਗਹੇਸੁਭਿਰਮੇਕਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤੀ॥੧੧੬॥
ਦੁਵਾਦਸਿਮਾਤੂਰਕਰੇਬਾਂਵੇਸੁਰਮੇਸਾਸਤਰੇਪੈਕਸਮਾਤਕੁੰਭਕਰਾਖੇਦਵਾਦਸਰੇਚਕਰ
ਨਸੁਭਾਖੇ॥੧੧੭॥ਪ੍ਰਣਯਾਮਮੰਦਏਹਜਾਨਾਮਧਮਦੁਗਣਸੋਕੀਆਬਪਾਨਾਤਿਗੁਣਸੋਉਤ
ਮਨਖਲੋਬੀਰਾਸਾਗੁਭਅਗੁਭਜੁਗਭੇਦਸੁਧੀਰਾ॥੧੧੮॥ਸਾਗੁਭਤੀਨਾਇਕੀਏਬਖਾਨਾਬਿ

ਨਸਬਦਅਗੁਰਸੁਏਕੋਜਾਨਾਮਿਤਅਨਜਲਕਾਖਾਣਾਜੋਇਤਨਕਾਪਿਤਅਹਾਰਹੈਸੋਇ॥੨੦॥
ਅਨਇਤੀਕੋਕਰੇਨਰੋਧਾਸੁਗਕਾਪਿਤਅਹਾਰਏਸੋਧਾਏਕਵਸਤਮੇਚਿਤਲਗਾਵੇ॥ਨਿਗੁਣ
ਸੁਗੁਣਜੋਛਾਸਤੁਗਾਵੇ॥ਨਾਮਧਾਰਨਤਾਕਾਭਾਈ॥ਲਖਆਬਿਧਿਯਨਕਰੋਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿ
ਧਾਨਬਿਨਜਬਏਕਮੇਰੋਇ॥ਬਿਤਪ੍ਰਵਾ^ਤਧਿਆਨਲਖਸੋਇ॥੨੨॥ਸਮਾਧੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਸੁਹਈ
ਏ॥ਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸੁਪ੍ਰਿਥਮੇਕਹੀਏ॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਦੂਸਰੀਜਾਨਾ॥ਰੂਪਆਬਿਤਿਨਕਾਕਰੋਬਖਾ
ਨਾ॥੨੩॥ਗਿਯਾਤਾਗਿਯਾਨਭੇਰੋਜੋਇ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਭੇਦਬ੍ਰਹਮਲਖਸੋਇ॥ਸੀਪਰਗਿਯਾਤ
ਸਮਾਧਏਜਾਨਾ॥ਸਾਵਕਲਪਦੁਤੀਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨੪॥ਅਸੀਪ੍ਰਗਿਯਾਤਸਮਾਧਸੋਦੇਖਾ॥ਤ੍ਰਿਕੁ
ਟੀਭੇਦਬਿਨਾਬ੍ਰਹਮਸੁਪੇਖਾ॥ਸਾਵਕਲਪਲਖਸਾਸਨਤਾਕਾ॥ਨਿਰਵਕਲਪਲਖਫਲੁਏਵਾ
ਕਾ॥੨੫॥ਗਿਆਨਜੋਗਕੋਜੋਅਠਅੰਗਾ॥ਸੁਣਿਅਬਸਿਖਸੋਹੋਨਸੀਗਾ॥ਸਰਬਜਗਤਕੋ

ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਗ ਇਹ ਜਮਤਿ ਸਜਾਣਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਦੇਖਾ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ ਬਸੇਖਾ ਨੇਮ ਅੰਗ ਏਹੁ ਸਰਵਾਂ ਕਾ ਆਸਣੁ ਸੁਣ ਅੰਗਤੁ ਸਰਤਾ ਕਾ ॥ ੧੨੭ ॥
ਇਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੇ ਇਸ ਬਿਤਰਹੇ ॥ ਉਠਤ ਚਲਤ ਪੜਤਿ ਜਹ ਬਹੇ ॥ ਸਬ ਦਿਆਵਿ ਬਿਸੇ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥
ਆਤਮ ਰੂਪ ਸੋਰਿ ਦੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਵਸ ਕਰਨਾ ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਤਿ ਅਹਾਰ ਚਤੁਰਥ ਭੁਹੇ
ਈ ॥ ਸੂਖਮ ਬੂਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ ॥ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਪੇਖਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਿਸਥਿਤ
ਰਹੇ ॥ ਕੁੰਭ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਕਹੇ ॥ ਜਗਮਿ ਬਿਯਾਲਖ ਕਰੇ ਨਿਖੇਦਾ ॥ ਰੇ ਚਕ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਏ ਬੇਦਾ ॥
੧੩੦ ॥ ਪੰਚਮ ਅੰਗ ਏਤਿ ਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥ ਖਸਟ ਮਧਾਰਨ ਕਰੇ ਬਖਾਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹਾਂ ਏ ਮਨ ਚਲ ਜਾ
ਵੇ ॥ ਧਾਰਨ ਇਹੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਾਵੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਬ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਪਤਮਾ ਧਿਯਾਨ
ਏਸਾ ॥ ਭੁਲਾ ਛਕਾ ਮੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮੁਝ ਤੇ ਅੰਨਾ ॥ ਸਮਾਧਿ ਭੁਈ ਜਿਸ ਲਖ ਸੋਧੀਨਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜਗ

ਤਾਕਾਰਬਿਤਜਬੇਗਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾਰਸੁਥਿਰਹੋਰਹੀ॥ ਨਿਮਕਪੂਤਰੀਜਲਮੇਜੋਸੇ॥ ਨੀਰਅ
ਕਾਰਜਨਜੁਤੈਸੇ॥ ੧੩੩॥ ਅਸਤੀਭਾਂਤੀਪ੍ਰੇਕੇਮਾਹੀ॥ ਤਦਾਕਾਰਬਿਤਲੋਹੋਜਾਹੀ॥ ਨਿਰਵਕਲ
ਪਏਫੁਲਲਖਤਾਕਾ॥ ਪੁਛੋਜੋਪੁਛੋਹੋਨਿਬਾਂਕਾ॥ ੧੩੪॥ ਹੋਸਤਿਗੁਰਅਬਮੁਹਿਬਤੁਈਏ॥
ਅਗਿਯਨਰੂਮਰੂਪਲਖਈਏ॥ ਮਿਥਿਅਹੋਏਤੇਸਿਖਜਾਨਾ॥ ਮਾਇਯਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਨ
੧੩੫॥ ਭ੍ਰਿਤਕਰੂਤਸਭਕਰਤਾਦੇਖ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਾਮਤਾਂਹੀਤੇਪੇਖਾ॥ ਕ੍ਰਿਤੀਕਛੁਨਾਦੇਖਯੇਜਬਤ
ਹਿ॥ ਅਬਅਕ੍ਰਿਤਨਾਮਕਹਿਤੁਬਤਹਿ॥ ਅਦਰਨਕਰਨੇਤੇਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਅਗਿਯਨਨਾਮਤਿ
ਸਕਰੇਬਖਨ॥ ਵਿਯਕਤੀ॥ ਤਿਸਕੀਦੇਖਯੇਨਾਹਿ॥ ਅਵਿਕਤਿਨਾਮਕਿਯੇਤਿਸਤਾਂਹਿ॥ ੧੩੬॥
ਸਭਜਗਕਰਤਾਸੋਈਅਧਾਰ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਨਾਮਤਿਸਕਹੋਉਦਾਰ॥ ਬਿਨਗਾਨਤੇਨਾਸਨਹੋ
ਇ॥ ਅਛੁਗਇਸਤੇਭਾਖਤੁਜੋਇ॥ ੧੩੭॥ ਪ੍ਰੀਨਪਾਪਫਲਤਿਸਸੈਦੇਖਾ॥ ਖੇੜਨਾਮਾਇਸੇਹਾ

ਤੇਪੇਖਾ ਅਜਨਮਹੋਣੇਤੇਪਹਿਚਾਨਾ ਅਜਾਨਾਮਤਿਸਕਰੇਬਖਾਨਾ ਪਰਤੇਪੈਪ੍ਰਕਾਸਕਸੋਇ
 ॥ ਤਮਤਿਸਨਾਮਇਜੀਤੋਹੋਇ ॥ ਨਾਦਿਦਮਾਨਹੋਣੇਤੇਦੇਖਾ ਅਵਿਦਿਆਨਾਸਕਹੇਤਿਸਪੇਖਾ ॥ ੭੪੦ ॥
 ॥ ਸਰਬਕਾਰਜਕੇਪ੍ਰਬਮੇਹਈਏ ॥ ਮਹਾਮਾਇਆਇਸਤੇਕਹੀਏ ॥ ਚੇਤਨਕਿਸੀਦੇਸਮੇਦੇਖਾ ॥
 ਸਕਤੀਇਸਤੇਭਾਖਤਪੇਖਾ ॥ ੭੪੧ ॥ ਅਗਿਆਨਜੇਮੇਸੇਬ੍ਰਨਕੀਤਾ ॥ ਸਪਤਿਰੂਮਕਾਸੁਣਤਿਸ
 ਮੀਤਾ ॥ ਬੀਜਸੁਜਾਗਤਜਾਗਤਜਾਨਾ ॥ ਮਹਾਂਜਾਗਤਜਾਗਤਸੁਫਨਾਨਾ ॥ ੭੪੨ ॥ ਸੋਫਨਸੁਫਨਤਥਾ
 ਜੋਦੇਖਾ ॥ ਸੁਫਨਜਾਗਤਸਥੇਪਤਪੇਖਾ ॥ ਇਨਕਾਕਹੁਸਰੂਪਅਬਜੇਈ ॥ ਨਛੇਦਕਰਨਕੋਧਾਰਿਉਰਸੇ
 ਈ ॥ ੭੪੩ ॥ ਚਿਹਾਣਿਹਬ੍ਰਹਮਮੇਜਾਨੇ ॥ ਹੁਦਾਏਕਮੇਬਹੁਤਪਛਾਨੇ ॥ ਅਸੀਇਛਹੋਣੇਪੈਜੇ ॥ ਬੀ
 ਜਜਾਗਤਲਖਕਹੀਏਸੋ ॥ ੭੪੪ ॥ ਨਾਮਰੂਪਕੇਮੇਹੋਗਏ ॥ ਜਾਗਤਨਾਮਸੁਤਾਕਾਅਹੇ ॥ ਮੇਰੂਸਪ
 ਦਤਹਾਜਬਹੋਇ ॥ ਵਿਸਿਆਮੇਤਤਪਰਤਾਜੇਇ ॥ ੭੪੫ ॥ ਨਾਮਰੂਪਜਬਵਿਛੋਰੇਜਾਵੇ ॥ ਮਹਾਂ

ਜਾਗਤਸੁਨਾਮਕਹਾਵੇ ਜਾਗਤਮੇਮਨੁਰਾਜਤੇਜਾਨਾ ॥ ਇਵਾਪਕੋਲੇਵੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਤਾਕੇ
ਭੋਗਜੁਭੋਗੇਬੀਰਾ ॥ ਜਾਗਤਸੁਫਨਲਖਚਤਰਬਧੀਰਾ ॥ ਅਲਪਕਾਲਹੋਇਵਸਤੂਕੁਨਾਰਾ ॥
ਸਰਪਨਿਆਈਜਾਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜਾਗਤਮੇਜਬਮੇਸੇਹੋਇ ॥ ਕੇਵਲਸੁਫਨਲਖਧੀਰਮਸੋਇ
॥ ਮਿਥਿਆਪਦਾਰਬਮੇਜਬਜਾਨਾ ॥ ਭਵਨਾਵਿਭਜਬੋਹੋਇਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਸੁਫਨਸੁਫਨੰਤ
ਜਾਗਤਹੋਇ ॥ ਸੁਫਨਜਾਗਤਲਖਛਟਵੀਸੋਇ ॥ ਖਸਟਕੁਮਉਪਰੰਤਜੀਅਜਾਨਾ ॥ ਜੜੀਭੂਤ
ਸੋਹੋਇਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭਵਿਖਤਦੁਖਬੋਧਜੁਤਦੇਖਾ ॥ ਸਥੋਪਤਿਨਾਮਸਪਤਮੀਪੇਖਾ ॥ ਸੁਣਸਿ
ਖਭੂਖਗਿਯਾਨਕੀਜੋਇ ॥ ਨਵਿਰਤਕਾਇਨਕਹੈਲਖਸੋਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸ੍ਵੇ ॥ ਸੁਭਇਛਾਸੋਦਿ
ਚਾਰਨਾਤਨਾਮਾਨਸਾਭੁਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਵਾਪਤਿਅਸੀਸਕਤਿਅਭੁਵਪਦਾਰਬਮਾਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸ੍ਵੇ ॥
॥ ਤੁਰੀਆਸਪਤਸੰਕਾਰੈਨਾਮਾ ॥ ਰੁਪਾਇਨਾਕਾਸੁਣਸੁਖਧਾਮਾ ॥ ਵਿਖੇਵਿਖੇਰਬਦੇਖਨਿਹਾਰਾ ॥

॥ ਗੁਰਤੀਰਥੰ ਮੇਕਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਮ ਕਾ
ਇਹੀ ਸੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਉ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ॥ ਬੈਠ ਅਕਾਂਤ ਸੁਭਲੇ ਬਚਾਰੀ ॥ ੧੫੩ ॥ ਐ
ਕਿਆ ਏਹ ਜਗਾ ਕਿਆ ਰੂਪਾ ॥ ਖਟ ਜੁਗਤਿ ਸਹਤਿ ਇਹ ਮਨੂ ਅਨੂਪਾ ॥ ਵਿਚਾਰਨਾ ਮਾਇਹ ਦੂਜੀ
ਭਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਸਮੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੋਇ
ਚਿਤਨ ਪਾਵੇ ਬਹਰਾ ॥ ਸਜਾਤੀ ਬ੍ਰਿਤ ਜਬਾਤਿ ਸਕੀਰਹੋ ॥ ਨਿਧਿਯਾ ਸਨ ਸੋ ਤਨ ਮਾਨ ਸਾ ਅਹੋ ॥ ੧
੫੫ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤਿ ਅਨੰਦ ਅਤਮ ਜੋਇ ॥ ਅਪ੍ਰੋਖਾ ਗਿਆਨ ਜਬਾਤਿ ਸਕਹੋਇ ॥ ਜਲ ਮੇਜੈ ਸੇਤ
ਰੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਮੇਤਿ ਉਜਗਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਜਬਾਨਿ ਰਸੀਦੇਹਾ ॥ ਚਰ ਬਰੁਮ
ਕਾਲਖ ਸਿਖ ਏਹਾ ॥ ਐਸੀ ਵਿਸੁ ਜਬਾਤਿ ਕਉ ਰਜਾਗੀ ॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨ ਗਿਓਤ ਬਭਾਰੀ ॥ ੧੫੬ ॥
ਅਸਕਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਅਤਮ ਮੇਭੁਣੀ ॥ ਅਸੰਸਕਤਿ ਏਹ ਪੰਚਮ ਕਹੀ ॥ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰ ਬਾਧਿ ਭੁਲ ਜਾਵੇ

ਅਸਤੀਭਾਂਤੀਪ੍ਰੇਕੇਮਾਂਹੀ। ਮੈਂਦੁਹਿਯਹਿਫੁਰਨਾਨਾਹੀ॥੧੫੬॥ ਫੁਰਨੇਸਹਤਿਬ੍ਰਿਤਭਈਲੀ
 ਨਾਸਪਤਮਤੁਰੀਅਲਖਪ੍ਰਬੀਨਾਚਾਰਮਜਲਗਿਆਨਕੀਜੋਈ। ਕਾਹਿਅਏਪੁਨਬਰਨੇ
 ਸੋਈ। ਸੁਦਣਮਨਾਨਨਿਧਿਆਸਨਜਾਨਾਚੋਥੇਕਹਿਓਸਿਖਯਾਤਪਛਾਨਾ। ਸੁਦਣਕੋਖਟਾਇ
 ਕੋਜੋਬੀਰਾ। ਸੁਣਅਬਕਹੋਮੈਤੁਝਕੋਧੀਰਾ॥੧੬੧॥ ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸੰਘਾਰਪਛਾਨਾ। ਅਭਿਯਾ
 ਸਾਪੁਰਬਤਾਤਿਉਮਾਂਨਾ। ਫਲਅਰਥਵਾਦਹੋਜੋਈ। ਉਪਪਤਿਸਹਤਿਗਿਣਖਟਸੋਈ॥੧੬
 ੨॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਪਾਰਾਅਗ੍ਨਿਅੰਤਿਰੁਪਪਾਦਨਉਪ
 ਨਾਮਉਪਸੰਘਾਰਾ। ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਾਪੁਨਾਪੁਨਾਚਿਤਨਤਿਸੇ
 ਦੁਤੀਲਿੰਕਾਅੰਭਿਆਸਾ॥੧੬੪॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਹੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹਮਾਇਕਜੋਇ। ਅਵਿ
 ਛੇਨਅੰਨਪ੍ਰਮਾਣਕੋਅਪੁਰਬਤਾਲਖਸੋਇ॥੧੬੫॥ ਪ੍ਰਕਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜੋਵਸਤੂਬ੍ਰਹ

ਮਨਿ ਬਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਬ ਫਲ ਭੂਤ ਬੀ ਪਛਾਂਣਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜਾ ਕੀ ਲਨੇ ਤੇਰੇ ਆ
ਨ ਨਿਮਿਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਜੋ ਅਰਥ ਵਾਦ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰ
ਤਪਾਦ ਵਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਜੋਇ ॥ ਤਹਿ ਜੁਗਤ ਕਾਰਿ ਬੋਧੀ ਏਉ ਪਪਤੀ ਲਖ ਸੋਇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਖ
ਟ ਜੁਗਤੀ ਸੁਣ ਅਬ ਭੂਤਾਣੀ ॥ ਆਤਮਾ ਭਿੰਨ ਨ ਜਗ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤੀ ਕੇਤੂ ਜਾਣਾ
ਦਸ ਮਿਥਾ ਗਨ ਭਿਰਾਇ ਆਪਛਾਣਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਨ ਭਿਤੀ ਨਾ ॥ ਨ ਭਿਦ ਸ
ਮਭਾਗ ਤੇ ਪਉਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕਿਤ ਪਉਣ ਨ ਭਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰਏ ਹਨਿ ਹਾ
ਰਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪਉਨ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਭੁਈ ਉਤਪਤ ਸੋ ਅਗਨਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਸਕ
ਤਿ ਨ ਭਿਪਉਨ ਜੋ ਦਖਾ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਚਏ ਹਮਿ ਲੇ ਜੋ ਪੇਖਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾ
ਨਾ ॥ ਭੁਈ ਆਉਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸੋ ਨੀਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨੀਰ ਕੇ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਉਤਪਤਿ ਭੁਈ ਪ

ਛਾਨਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਦਸ ਮਭਾਗ ਮੇ ਦੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਭਇਆ ਉਤਪਾਤਿ ਪੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ
ਪਾਮ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕ ਦੀ ਪਨੈ ਖੰਡੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਆਤਮ ਸਕਤ ਨ ਰਿਪੁ ਉਨਇ
ਰਚਾਰਾ ਬੰਨੀ ਜਲਾ ਛਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਨਿਹਾਰਾ ਆਤਮ ਸਤਿ ਸਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਉਤਰ ਸ
ਤਿਹੈ ਸਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਆਤਮ ਚੇਤਨ ਤਾ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਉਤਰ ਸਾਤੋ ਚੇਤਨ ਪੇਖਾ ਆ
ਤਮ ਆਨੰਦ ਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ਉਤਰ ਸਾਤਿ ਆਨੰਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਤਮ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆ
ਨੰਦ ਜੋਇਆ ਭੀਨ ਕੀਏ ਇਹ ਸਾਤੋ ਹੋਇਆ ਅਸਤਿ ਜੜ੍ਹ ਦੁਖ ਇਹ ਸਭੀ ਬਿਚਾਰਾ ਸੋਆ
ਤਮ ਸਤਿ ਚਿਤੁ ਹੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਮਾਨ ਸਭਾ ਦੁਗਾਹਿ ਜਿਸ ਏਹਾ ਆਇਹੋ ਏਹੋ ਏ
ਨਿਰਸੰਦੇਹਾ ਸੰਗ ਜਲ ਜਿਉ ਗਵਿ ਕਰਿ ਛਰਾ ਕ੍ਰਿਮਾਂ ਹਿ ਰਾਜ ਮੇ ਜਿਉ ਸਰ ਪਦੁ ਸਾਹਿ ॥
੧੧੭ ॥ ਨੀਰਮਾ ਭ੍ਰਹੇ ਓਰਾ ਜੋ ਸੋਆ ਆਤਮ ਮੈਲ ਪਿਰੈ ਇਹ ਤੇ ਸੋਆ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਰਪਚ ਏਤ

ਜੀਏ॥ ਅਸਿਤਰੁ ਤਪੈ ਅਤਮ ਰੁਜੀਏ॥ ੧੧੮॥ ਇਹੀ ਕਹਾਵੈ ਮਨਿ ਨਾਗੇ ਅਨਾਖਟ
ਜੁਗਤੀ ਹਰਿ ਹੀਓ ਬਖਾਨਾ॥ ਸਮਾਧ ਦੇ ਕਾ ਕਹਿ ਅਜੁ ਰੂਪਾ॥ ਜੁਇ ਅਬ ਭੇਦ ਤਿਨ ਕਾ ਅ
ਨੁ॥ ੧੧੯॥ ਅੰਤ ਸਕਰਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤੀਨਾ॥ ਕਰਤਾ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਸੋਚੀਨਾ॥ ਗਿ
ਯਾਤਾ ਧਿਆਤਾ ਚੇਤਨ ਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਦੇਸਾਨਾ ਮਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੦॥ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਿਤ ਸੰਗ
ਇਹ ਚਾਰਾ॥ ਕਿਰਿਆ ਮੇਲਿ ਤਥਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁਦੇਖਾ॥ ਦਰ
ਸਨ ਨਾਮ ਚਾਰ ਚਿਦ ਪੇਖਾ॥ ੧੨੧॥ ਕਰਮਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮੇਰੇ ਧੇਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮੋਦਿ ਸਾਇਹ ਚਾਰ ਪ
ਛਾਨਾ॥ ਗਿਆਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਯਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਾ॥ ਗੋਯ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਸੀਸੇ ਪੇਖਾ॥ ੧੨੨॥ ਸੰਪਰ
ਗਿਯਾਤ ਸਮਾਧ ਇਹ ਕਹੀਏ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਭੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਲਹੀਏ॥ ਅਸਿ ਪ੍ਰਗਿਆਤ ਸਮਾ
ਧ ਇਹ ਜਾਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਭੇਦ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੩॥ ਅਸਿ ਤਪੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸ

ਤਿਉਤਿਆਨੰਦਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਸਬਦਿਅਨਾਬਿਧਦੇਨ॥ ਅਕੇਤੂਸੁਣਤੁਜਿ
ਕਾਂਮ॥ ੧੮੪॥ ਦ੍ਰਿਸਾਅਨਿਬਿਧਹੈਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਰਿਬਾਹਰਿਭੇਦਨਿਹਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਰਿ
ਦ੍ਰਿਸਹੈਤੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਸਾਤੁਕਰਾਜਸਤਾਮਸਧਾਰਾ॥ ੧੮੫॥ ਤਿਨਮੋਬਿਆਪਹੁਸਟਜ
ਇਸੇਰਾਰੂਪਹੈਜਾਨੇਜੋਇ॥ ਅਣੀਗਾਣਿਮੇਜਿਉਬਿਯਾਪਕਦੇਖਾ॥ ਸੂਤੁਜਿਵੇਤਿਉਆਤੁ
ਮਪੇਖਾ॥ ੧੮੬॥ ਬਾਹਰਿਦ੍ਰਿਸਹੈਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਤਾਂਮੇਤੋਸੇਲਏਨਿਹਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਾਨਿਬਿਧਸ
ਮਾਧਾਇਹਗਾਈ॥ ਬਾਹਰਿਅੰਤੁਰਿਉਭੇਲਪਾਈ॥ ੧੮੭॥ ਅਸੀਗਾਦ੍ਰਿਸਸਿਉਆਪੋਜੇ
ਮੇਨਾਮਪੁਕਾਸਾਨਿਆਈਪਛਨਾ॥ ਸਬਦਾਨਿਬਿਧਤੁਇਸਕੇਦੇਖਾ॥ ਬਾਹਰਿਅੰਤੁਰਿਉ
ਭੇਸੇਪੇਖਾ॥ ੧੮੮॥ ਅਸੀਗਾਅਨਸੂਤੁਭਾਵਨਹਿਜਹਾ॥ ਨਿਰਵਕਲਪਹੈਜਾਨੇਤਹਾ॥ ਅੰਤੁ
ਬਾਹਰਿਸੇਦੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਪੰਜਕਾਸਾਮੇਲਹੈਨਹਾਰਾ॥ ੧੮੯॥ ਅੰਦਮਮੁਖਹੋਇਹਜਾਣਾ॥

ਪ੍ਰਾਨੀ॥੧੬॥ ਪ੍ਰਾਹਰਿ ਪਵਨ ਕੇ ਪੰਥ ਸਧਾ ਏ॥ ਕਰਿ ਸੁਭ ਸਾਧਨ ਰਪੇ ਆਏ॥ ਪਲੀਧੁ
 ਨਿਸਮਿ ਕਰਿ ਪਦੇਸਾ॥ ਸੁਨ ਤਿਉ ਇਓਤ ਹਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਸਾਸਾ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਆਤਮ ਮੂਰਤ
 ॥ ਹੁਣੇ ਸਾਖੀ ਯਾਤਹਾਰਿ ਵਰ ਸੂਰਤਿ॥ ਅਗਿਆਨ ਧਿਆਸਾ ਪਲਾਨਾ॥ ਆਤਮ ਮੈ ਜੋ ਆਪਸ
 ਮਾਨਾ॥੧੬੭॥ ਦਾਵਾਨ ਲਾਜਿ ਉ^{ਤੇ} ਅਗਨੀ ਜਾਨਾ॥ ਸ੍ਵਣ ਗਿਯਾਨ ਤੋ ਕੇ ਕਰੇ ਨਾਸਾ॥ ਬਿਜੁਲੀ
 ਆਗ ਸੋ ਸਤਹ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਤਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਨਿਧਿ ਹਾਸਨ ਤੇ ਇਕ ਰਸਮਾਨਾ ਬਡ
 ਵਨ ਲਜਮ ਤੋ ਕੇ ਦੇਖਾ॥ ਵੇਤਿ ਨੀਰ ਕੇ ਖਾਤਿ ਸੋ ਪੇਖਾ॥ ਕਲਿਨ ਵੇਤੁ ਸੁਤ ਮੈ ਜੋਇਾ॥ ਸਖਿ ਆਤਿ ਗਿ
 ਨ ਤੇ ਨਾ ਜੋਇਾ॥੧੬੮॥ ਸਖਿ ਆਤਿ ਗਿਆਨ ਤੂ ਤੋ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਹਸਤ ਮਲਟਿ ਤਿਹੁਇ ਆਤਮ ਭਾਨ
 ॥ ਸੀਵੇ ਹਾਥ ਪ੍ਰਜੇ ਤੇ ਜੋ ਰਹਿਤਾ॥ ਸੋ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭਾ ਵਕਲਾਹਿਤਾ॥੧੬੯॥ ਪ੍ਰਲੋਥੰਨੀ ਸਮਤ ਹਿ ਜਾਨਾ
 ਸਭ ਕੇ ਦਾਹਿ ਰਹਿ ਇਕ ਪਛਾਨਾ॥ ਸ੍ਵਣ ਮਨ ਨਾਨਿ ਧਿਆਸਨ ਜੋਇਾ॥ ਸਹਿ ਕਾਰੀ ਜੋਇਾ॥

ਨੀਰ ਜਾਨ
 ਆਪਣਾ ਨੀਰ ਸੀ ਗਾ ਸਿਉ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸੀਇ॥ ਸ੍ਵਣ ਮਨ

ਸੰਰਵਲਕੀਓਬਿਚਾਰਬਖਸਾਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਹੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ਹਸਵਣਮਨਨਿ
ਨਿਧਿਯਾਸਨਤਾਕੇ ॥ ੧੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੰਸੇਜੋਇਆਪਟਾਓਕਸਵਣਾਬਿਨਾਸਕਸੇ
ਨਿਪ੍ਰਸਾਦਵਿਖੇਰੈਸੰਸੇਬੀਗਾਮਨਨਿਬਿਨਾਸਕਤਾਕਾਪੀਗਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਪ੍ਰ
ਮੇਯਮੇਰੋਇਆਨਿਧਿਯਾਸਨਖਟਸਮਾਧਰੇਜੋਇਆਅਸਮਾਬਿਪ੍ਰਤਿਭਵਫੇਰਹਿਤਾਅਰ
ਥਾਅਖੰਡਜਸਦਿਤੁਓਰਿਗਹਿਤਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਸਾਖਿਯਾਤਕਾਰਤੂਤਾਕੇਜਾਣਾਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਸੋਭਾਇ
ਅਪਛਾਣਾਇਸਪਰਸੁਣਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਨਿਯਾਇਆਕੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਧਿਆਇਆ
ਸਖੀਕ੍ਰਿਸਨਾਏਖੇਲਨਸਾਵਲਾਤੁਜਸਤਕਾਜਚਲੀਸੋਓਤਾਵਲਾਪੁਰਲੀਧੁਨਿਸੁਨਿਤਿ
ਨਸੁਖਪਾਏਓਗੇਰੇਏਪ੍ਰੇਮਾਤਿਨਅਧਿਕਬਫਾਇਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਦਰਸਕਰਮੇਹੀਬਿਚਾ
ਰੀਕੁਈਕ੍ਰਿਸਨਸਾਕ੍ਰਿਸਨਪਿਯਾਰੀਏਸੇਗਰਿਬਸੰਤਸੁਨਬਾਨੀਤੁਜਸਾਕ੍ਰਿਸਨਸਮੁਖੁ

੮੦੨॥ ਸਾਖਿ ਯਾਤ ਕਾਰ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨੁਸਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਹੇਨਾ ॥ ਨਾ ਗਵੇਸੀ ॥ ਅਗਧਿਰ
ਬੀਕਾਰੇਖਾ ॥ ਮਨਾਵ ਬੀਅਤਿਰ ਬੀਸੋ ਪੇਖਾ ॥ ੮੦੩॥ ਵੇ॥ ॥ ਚਾਰ ਮਨ ਲਇਹ ਗਿਯਾਨ ਕੀ ਭੁਟੀ ਸ
ਮਾਨਤਿ ਬੀਰਾ ॥ ਭੁਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਿਸ ਅੰਤਿ ਕੀ ਲਿਖਿਤਿ ਸ ਅੰਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੮੦੪॥ ਚੁ॥ ॥ ਸਾਖਿ
ਬੇਕਾਰਿ ਗਿਯਾਨ ਹਿਰੁ ਜਾਨਿ ॥ ਉਤ ਮਕੋ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਸਮਿ ਪੁਰਸਕਾ ਜਾਣਾ ॥
ਪਾਛੇ ਸੋਹ ਮਕੀ ਯਾ ਬਖਾਣਾ ॥ ੮੦੫॥ ਅਧਿਕਾਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਾਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਤਹ ਹੋਵੇ ਸਾਰੇ
ਤ੍ਵਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਬਦਿ ਅਲਾਵੇ ॥ ਅਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹ ਤਤ ਪਾਵੈ ॥ ੮੦੬॥ ਵਿਵਧਾਨ ਰਹਿਤ ਦਸ
ਅਮੇ ਦੇਖ ॥ ਉਭੇ ਗਿਯਾਨ ਤੂਤਾ ਮੇ ਪੇਖਾ ॥ ਅੰਤਾ ਲਸਹਿਤ ਸੁਰਗਾ ਦਿਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ਸਸ
ਦਿਤੇ ਹੋਇ ॥ ੮੦੭॥ ਵੇ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਤੇ ਕਹਿਤ ਜੋ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਯਾਨ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਤਾਮਾ ॥
ਅਤਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨਾਨਿ ਗਿਯਾਨ ਮੇ ਕਹਤ ਹੋ ਕੇ ਚਿਤਤੀ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਉਪਮਾਨ ਜੁਗਤਿ

ਤੀ ਅਰਥਾਪਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ੮੦ ॥ ੬੦ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਨਿਧਿਯਾਸ਼੍ਰਿਗਿਯਾਨ ॥ ਨਾ ਅਰਥਾਵਪ੍ਰਮਾ
ਨ ਜੋ ਕਹੇ ਪਛਾਨਾ ਸਾਖਿਯਾ ਤੁਕਾ ॥ ਗਿਯਾਨ ਮੇਰਾ ਖਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤਖਪ੍ਰਮਾਣ ਸੋਏ ਕਹਿ ਰਾਖਤਾ ॥ ੮੧ ॥
॥ ਧਿਆਤੁ ਰੀਤ ਪਾਛੁ ਲੀਜਾਨਾ ॥ ਸਾਖਿਯਾ ਤਿਗਯਾਨ ਸਬਦ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਰਨਾ ॥ ਏਸੇ ਮਾਨਤ
॥ ਜੋ ਨਹਿ ਭੇਦ ਯਥਾਰਥ ਜਾਨਤਾ ॥ ੮੨ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਪਰਮਾ ਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੇਨ ਹੀ ਕੁਸਲ ਨਰਜੇ
ਇ ॥ ਭਾਕੇ ਸਮਝੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ॥ ੮੩ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸੱਤ ਸੱਤ ਗੁਰ ਸਤੁ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਲੀਓ
॥ ਚਾਣ ॥ ਕਹੁ ਪੁਨ ਮਾਤਿ ਨਦੀ ਯਾ ਯੋ ਕੇ ਲੇਉ ਪਦਾਰਥ ਜਾਣਾ ॥ ੮੪ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਮਿ
ਤ ਕਰ ਜਨ ਜਾਮੇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਜਾ ਬਾਨਿ ਯਾ ਯਾ ਮਾਤਿ ਜਿਯੁ ਤੇ ਕਹਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
੮੫ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਮ ਕਾਲ ਜੇਤੀਨਾ ॥ ਯਹ ਸਤੁ ਈਸਰ ਕੇ ਆਪੀਨਾ ॥ ਤੇ ਨਿਜ ਮਤ ਸੋ ਕ
ਰਤੁ ਨਿਯਾਸਾ ॥ ਜਥਾ ਸਿਸਟ ਕੇ ਰੁਝੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੮੬ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸਪਤ ਪਦਾਰਥਾ ਤਿਨ ਮਤ ਸਾਰੀ ॥ ਭਿ

ਨਭਿਨਸਭਸੁਨੀਏਤਾਹਿ ਪ੍ਰਥਮਦੁਬਯਗੁਣਦਰਮਾਬਿਚਾਰਾ ਜਾਇ ਬਿਸੇਸਬਹੁਨਿਰਧਾਰਾ॥
੮੧੬॥ ਪੁਨਸਮਫਾਯਅਭਾਵਕਹਯਾ॥ ਇਨਹਬਿਭਾਗਸੁਨੇਸਿਖਸਾਇਨਵਧਾਦੁਬਯਕਹਤੁ
ਸੁਚਰੂਪਾਚਤੁਰਬਿਸਤੀਗੁਣਕੋਰੂਪਾ॥੮੧੭॥ ਕਹਤੁਕਰਮਕੋਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਾਪਰਮਰੂਪਪਰਜਾ
ਤਿਦ੍ਵੈਧਾਰਾਪੰਚਮਅਹੋਬਿਸੇਸਅਨੰਤਾਪੁਨਸਮਫਾਯਏਕਕਹਿਸੰਤੁ॥੮੧੮॥ ਵੇ॥ ਅਹੈਅਭਾਵ
ਜੁਸਪਤਮੋਤਿਹਕਹਚਤੁਰਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਾਮਸਕੁਨਕੋਸਿਖਮਨਅਬਸਾਨਿਯੋਨਿਰਧਾਰਾ॥੮੧੯॥ ਸੁ॥
ਛਿਤਲਲਤੇਜਪਵਨਅਕਾਸਾਦਿਗਆਤਮਮਨਕਾਲਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਇਨਹਿਕਹਤਨਵਿਦੁਬਮਹਾਂਨਾ
ਅਬਦੁਨਗਨਨਾਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥੮੨੦॥ ਪ੍ਰਥਮਰੂਪਰਸਗੰਧਉਦਾਰਾਫਿਰਸਪਰਸਸਿਖਯਾਨਿ
ਰਧਾਰਾਪੁਨਹਪ੍ਰਥਕੁਪ੍ਰਮਾਣਸੀਕੰਗਾ॥ ਬਹੁਰਬਿਭਾਗਕਹਤੁਕਵਿਲੋਗਾ॥੮੨੧॥ ਅੰਰਪਰੋਪ੍ਰਪੰਚੁ
ਬਿਨੀਤਾਬੁਧੀਸੁਖਦੁਖਇਛਾਨੀਤਾ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਯਤਨਵੇਸਗੁਰਗੁਰਸਨੇਹਾਫਿਰਧਰਮਗ

ਨਾਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਗੇ ਕਹਤੁ ਅਧਰਮ ਮੁਨੀ ਜਾ ਸੀਸ ਕਾਰਜੁ ਤਵੇ ॥ ਇਨ ਗਤ ਭੇਦੁ
ਐਰੇ ਆਹਾ ਕਰਸਛੇ ਪਕਛੁ ਭਾਈ ਤਾਂਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਐਃ ॥ ਪ੍ਰਤਯੋਗੀ ਕੇ ਗਯਾਨ ਬਿਨ ਹੋਤੁ ਅ
ਵਨ ਗਯਾਨਾ ਯਾ ਤੇ ਯਹ ਥਲਿ ਲਿਖਨ ਕੋ ਹੋਤੁ ਪਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਐਃ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਪ ਗੁਨ ਸ
ਪਤ ਪ੍ਰਾਰਾ ਸ੍ਵੇਤ ਪੀਤ ਨੀਲ ਨਿਰਧਾਰਾ ਧੂਮ ਹਰਿਤ ਰਕਤ ਪੁਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਖਟ ਵਿਧ ਕੋਰ ਸਕਹ
ਤ ਵਿਚਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਧਰਮਾ ਲਕਟੁ ਲਵਣ ਕਖਾ ਯਾ ਤਯ ਕਤ ਸਹਿਤ ਪੁਨ ਕਹਿਤ ਬਨ
ਯਾ ਸੁਰਭੁ ਅਸੁਰ ਭੀ ਗੰਧੀ ਦੋਯਾ ਤ੍ਰਿਧਾ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਇਕੋ ਹੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰ ਅਨੁਸ
ਨ ਅਨੁਸ ਨਾ ਸੀਤਾ ਸਿਖ ਯਾ ਕਹਤੁ ਪਰਾਰਧ ਰੀਤਾ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਅਣੁ ਮਹਿਦ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਅਹੇ
ਰਤੁਰ ਬਿਪਯੋ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਮ ਪਰਦੁਧਾ ਬਿਧ ਆਹਾ ਸਕਾ ਲਕ੍ਸ਼ਿਤੁ ਲਖ ਕਵਿ
ਨਹਾ ਬੁਧੀ ਅਨੁਭਵ ਸਿਮਿਤ ਰਪਾ ਅਨੁਭਵ ਉਅਬ ਦੁਧਾ ਸਰੂਪ ॥ ੨੭ ॥ ਐਃ ॥ ਬਹੁਤ ਜ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਨਵਿਓਕਦਸਅਨਲਜਲਭਿਤਜਿਯਦਸਚਾਰਾਦਿਸਾਕਾਰ ਗਗਨਅਤਮਮਨ
 ਬਸੁਧਾਰਾ॥੮੩੫॥ ਗਨਸੰਖਯਤੇਅਸਤਕਬੇਗਸਹਤਗਨਪਨਾਯਨਵਰੁਪਦੁਤਤੁ
 ਤਕਰਤਤੇਜਮੇਗੀਨ॥੮੩੬॥ ਏਹੋਇਕਦਸਰਸਮਿਲੈਬਹੁਰਗਾਰਤੁਬਿਚਾਰਾਮਿਲਸਨੇਹ
 ਸੋਦਰਦਸਨੀਰਬੀਚਲਿਧਾਰਾ॥੮੩੭॥ ਬਿਨਸਨੇਹਐਗੀਧਯੁਤਿਮਹੀਚਤੁਰਦਸਦੇਖਾ॥
 ਬੁਧਯਾਦਿਖਟਭਾਂਦਨਾਸੀਖਯਾਦੀਸਰਲੇਖਾ॥੮੩੮॥ ਧਰਮਾਧਰਮੋਚਤੁਰਦਸਅਤੁ
 ਮਗਤਪਹਚਾਨਾਸੀਖਯਾਦਿਸਰਕਾਲਦਿਗਸਬੂਸਹਤਨਭਜਾਨਾ॥੮੩੯॥ ਸੀਖਯਾਦਿਕ
 ਸਾਬਾਧਿਜਜੁਤਈਹਾਜਤਨਮਹਾਨਾਪਰਾਪਰਤੁਬੇਗਸਰਸੀਖਯਾਦਿਕਮਨਮਾਨਾ॥੮੪੦॥
 ਇਤੀਹੁਣਬਿਭਾਗਾਃ॥੨੬॥ ਉਤਥੇਪਣਅਪਖੇਣੀਅਕ੍ਰਿਚਨਉਰਮਾਨਾਪ੍ਰਾਸਾਰਨ
 ਐਗਮਨਯਕਿਰਿਯਾਪੰਚਪਹਚਾਨਾ॥੮੪੧॥ ਚੈਃ॥ ਜਾਤੀਰਅਭੁਮਾਤਬਿਚਾਰ

ਕਹਤਾ ਬਿਸੇਸ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਬਿਰੁਗਾ ਮਦਾ ਯਜੁ ਏਕਾ ॥ ਆਗੇ ਹੁਨੇ ॥ ਤੁਵ ਬਿ
 ਬੇਕਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪ੍ਰਾਗੁ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸਾਭਾਵਾ ॥ ਤਿਤੀਯੋ ਕਹਤ ਅਤ ਯੰਤ ਬਨਾਵਾ ॥ ਅੰਨਯੋ ਅੰ
 ਨ ਜਚਤੁ ਰਬੋ ਆਹਾ ॥ ਕਰੈ ਗੋਤੁ ਮੀਯੋ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥ ੪੩ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹਤ ਦੁਬਦਸ ਆਹਾ ॥
 ਗਣਕਿ ਸਮਾਯਤ ਮਕਤ ਆਹਾ ॥ ਨੀਲ ਰੂਪ ਦੋਰਤ ਲਖ ਆਗਾ ॥ ਯਾਤੇ ਬਨਤ ਨ ਕਤ ਬਰੁ
 ਰਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹਤ ਰਹਾ ਅਕਸਰ ਯਾ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦ੍ਰਿਗਲ ਖੇਨ ਸੋਯਾ ॥ ਚਢੂ
 ਗਾ ਚਢੂ ਕਹੈ ਪੁਨਤਾਹਾ ॥ ਤੋਤਿਹ ਅੰਧਾਲ ਖਹੈ ਕਾਹਾ ॥ ੪੫ ॥ ਵੇਃ ॥ ਯਾਤੇ ਤੇਜੋ ਭਾਵ ਦਹ ਜੁਨੇ ਚ
 ਲਨ ਕੀਰੀਤਾ ॥ ਚਲਨ ਨਿਯਾਹੈ ਤੇਜ ਮੇਭੁ ਮਤੇ ਤਹਾਂ ਪੁਰੀਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੋਃ ॥ ਫਿਤਿ ਜਲ ਪਵਨ
 ਤੇਜ ਮਨ ਜਾਚਾ ॥ ਮੂਰਤ ਦੁਬਲ ਖੇਯਹ ਪਾਂਚਾ ॥ ਪਰ ਅਪਰਤੁ ਕਿਰਿਯਾ ਇਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਾਲੇ ਦਿਯਾ
 ਤ ਮਨ ਭੁਮੇਨਾਹਾ ॥ ੪੭ ॥ ਚੋਃ ॥ ਯਾਤੇ ਬਿਰੁਮਹਤ ਪਰਮਾਣਾ ॥ ਰੂਪ ਚਿਤ ਯਾ ਵਿਕਜਾਣਾ ॥

॥ ਨਰੁ ਸਪਰਸਾ ਬਿਨਸੁ ਨਾ ਨਿਪਾ ਨਾਹ ॥ ਦੁਬਯਾਰੀ ਭੁਚਤੁ ਰਕੋਆ ॥ ੪੪ ॥ ਤਹਾਂ ਰੂਪ ਵਤਿ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰਸ ਦਵੈ ॥ ਫਿਰੁ ਜਲ ਚੀਨਾ ॥ ਅਤੁ ਮਜਢ ਗੁਨ ॥ ਹਿਤਿ ਹਕਰ ਗਯਾਨਾ ॥ ਪੁਨ
 ਤਾ ਕੋ ਕਾਦੁ ਧਾਮ ਹਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਅਤੁ ਮਐਰਾ ॥ ਵਹੈ ਜੀਵ ਸੁਖ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਠੈਰਾ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਸਰੀਰ ਤਿਹ ਭੁਖਤੁ ਸੀਤਾ ॥ ਅਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਏਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਵੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਇ
 ਛਾ ਜਤੁ ਨ ਕਾਨਿਤ ਯਕਹਤੁ ਜਤੁ ॥ ਗਯਾਨ ॥ ਸਬ ਜਿਮਾ ਸਿਸਟੀ ਰਚਤੁ ॥ ਦਹਤਾ ਕੋ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ੪੭ ॥ ॥ ਵੇ ॥ ॥ ਬੁਝੂ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਧਰਮ ਸਭਾ ਨਿਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਾ ਵਿਕਜ ਗਾਮਾਨ ॥ ਮਾਨਿਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੀ
 ਨ ॥ ਗਤੁ ਮੇਰੇ ਈ ॥ ਪਾਟ ਜਿਮ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੪੮ ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਮੇਰੇ ਸਭ ਨਾਸਾ ॥
 ਰਹਤੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨਾਸਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੁਬਯਨ ਮੇਰਾ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜਾਤਿ ਤਿਮ ਕਹ
 ਤੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਸਿਸਟੀ ਕੋ ਅਬ ਸੁਨੇ ॥ ਰਹਤਾ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਕਵਨ ਨਾ ਰੀਤ ॥ ਟੀਸ

ਰਨਿਜਾਇਵਾਉ। ਜਾਨਾ ਦੇਯ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਦਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੮੫੪॥ ਦੁਹੇ ਵਿਣ ਕਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੋਗਾ॥ ਭੁਣਕ ਬੈਠੇ ਹਤ ਯਕੇ ਜੋਗਾ॥ ਵਹ ਪ੍ਰਤੁਖ ਰਵਿਰ ਸਮੀ ਮਾਂਹਾ॥ ਪੁਨ ਚਤੁਰਾਣਕ ਤੇ
 ਨ ਜਾਹ॥ ੮੫੫॥ ਵੈਃ॥ ਯੋ ਅਰੰਭੁ ਭੇਦ ਰਬ ਸਭ ਛਿਤ ਜਲ ਤੇ ਜਰੁ ਪੈਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਪੁ ਇੰਦ੍ਰੇਯ
 ਪੁਨ ਬਿਸੈਗ ਨ ਬਨੇ ਚਤੁਰਾਸਰੁ ਨ॥ ੮੫੬॥ ਵੈਃ॥ ਜੀਵ ਪਾਇ ਨਿਜ ਕਰ ਮਕਲਾਪ॥
 ਤਹ ਪ੍ਰਾਪੇ ਹਸਤ ਸੀਤਾ ਪਾ॥ ਏਕ ਬਿਸਤ੍ਰੀ ਦੁਖ ਕੋ ਨਾਸ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਤੁ ਯੋ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ੮੫੭॥ ਯੋ ਸੁਨਾ ਸਿਖ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਮਤੁ ਕੇ ਮੁਹੁ ਭਯੋ ਨ ਭਾਨਾ॥ ਕਵਨ ਦੁਖ
 ਕਿਰਕ ਰਹੈ ਨਾਸ॥ ਜਲੁ ਬਿਸੈ ਮਕ ਕਹਤ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੮੫੮॥ ਯਹ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿ ਸੁਨਾ ਸਿ
 ਖ ਬਚਨਾ॥ ਖਟਾਇ ਦ੍ਰਿਯ ਖਟਾ ਬਿਸੈ ਕੁਰਚਨਾ॥ ਗਯਾਨ ਖਟ ਕਹੁ ਮੁਖ ਬਪੁਸੀਗਾ॥ ਤੁਤ੍ਰ
 ਗਯਾਨ ਕਹਾਇ ਨ ਕੋ ਭੀਗਾ॥ ੮੫੯॥ ਨਨਾ॥ ਅਕਾਸ ਮਨੁ ਨਾ॥ ਤੁਕੈ ਸੇ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ

ਹਤਵਹਜੈਸੇ ਨਾਸਤੁਜਬਤੁਤਤੁਬਿਜਪਾਰਾ ਤਿਨਕੋਨਾਸਦਹੈਨਿਰਪਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥
 ਤੇਯੋਮਾਨਤਨਿਜਨਏਤੁਰਸਨਪਾਇਪਕਾਸਾ ਘਟਬਿਯਕਤੀਕੋਨਾਸਜਿਮਾਤਿਹ
 ਅਹਾਸਕੋਨਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਚੋਃ ॥ ਕਰਣਸਸਕੁਲੀਜਬਹਿਬਿਲਾਨੀ ਤਬਹਸੋਤਕੀਮਾ
 ਨਤੁਹਾਂਨੀਆਤੁਮਾਮਨਕੋਜੋਗਾਬਿਨਾਸਾ ਅਨੋਕੋਨਾਸਦਹੈਅਨਾਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਨਨੁ
 ਮਾਕਿਤਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸਜੁਕਾਰਣਾ ਬਨੈਕੋਕੋਕਰਤਨਿਵਾਰਣਾ ਤੁਊਪ੍ਰਸਪ੍ਰਤਿਤਤੁਗਿਯਾ
 ਨਾਕਸਕਾਰਣਹੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪੁਨਗੁਰਕਹਿਤਸੁਨੋਸਿਖਤੈਸੇਪ੍ਰਸਹੇਤ
 ਤੁਕੋਜੈਸੇਹਰਕੁਬਾਸਨਤਤੁਗਯਾਨਾਮਿਬਿਯਾਗਿਯਾਨਜੈਨਤਿਹਸਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਵਹੈਵਹਜੈਸੇਨਾਜਬਾਹਾਬੇਲਾਨੀ ਰਾਗਵੈਸਕੀਭੀਤਬਹਾਨੀ ਤਿਹਕਰਧਰਮਾਧਰਮ
 ਪ੍ਰਬਿਗਤਿਸੁਤਹਸਿਧਅੰਬੁਣੀਨਬਿਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ਚੋਃ ॥ ਤਿਹਬਿਨਾਕਾਰਵੇਹਸੇਤ

ਵਤਨ ਕਬੈ ਸੀ ਜੋ ਗਾ ਪਰਾਰ ਭਧ ਫਲ ਦਯੋ ਤੈ ਨ ਸੁਹੇਤ ਕਹ ਲੇ ਗਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤੁਰ
 ਗਯਾ ਨ ਕਹ ਆ ਨ ਬਿਨਾ ਸਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨ ਕਤ ਬਪੁ ਪੁਨਰ ਪਕਾਸਾ ॥ ਤੁਹ ਆਨੁ ਵੇਦੁ ਖਨ ਕੀਹਾ
 ਨਾ ॥ ਏਹੇ ਤੂ ਤਿਹ ਤੁਰ ਗਯਾ ਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ਖੰਬੁ ਨ ਕੀਜੋ ਜੁਗਤੀ ਆਹਾ ॥ ਗੰਥ ਬਨ ਨ ਭਯਾ ਭਾਖੀ
 ਨਾਹਾ ॥ ਜੋ ਜਿਦ ਆਤਮ ਕੋ ਜਾ ਕਹੈ ॥ ਤੇਗਤ ਬੇਦ ਮਾਹਿ ਕਿ ਮਲਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤੁ ਨਿਯਾ ਯਗੁਰ
 ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ ਮੇਹਿ ਰਦੇ ਲੀਨ ਪਛਾਨ ॥ ਐ ਆਨਿ ਯਾਯਨ ਯਾਯਸ ਨਾਹਿ ॥ ਸਿਧਾਂਤੁ ਗਯ
 ਤ ਕਹੈ ਸੁਤਾਂਹਿ ॥ ੬੭ ॥ ਸਿਕਾ ਕਰਤੂ ਸਿਖ ਨ ਵੀਨਾ ॥ ਤਹਿ ਉਤਰੁ ਨੇ ਸੇ ਮੇਪੁ ਬੀਨਾ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ
 ਗੁਰਤੁ ਸਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਯਾਹਿ ਸੁਨਤੁ ਮਮ ਸੀਕ ਪਲਾਨੀ ॥ ੬੮ ॥ ਅਬ ਉਰ ਮੇਰੇ ਭਯਾ ਅਨੰਦ
 ਸੀ ਸੈ ਸੋ ਕਨ ਗਹਿ ਆਸੇ ਬਖਾ ॥ ਜਾਨਨ ਯੋਗ ਵਸਤੁ ਮੇਜਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਕਸਤੁ ਹੁਇ ਬਕਤੁ ਸੁਬਾ
 ਨੀ ॥ ੬੯ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਤੁ ਪਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਆਪਦਿ ਆਸੇ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਵਾਤਮ ਵਸਤੁ ਸੁ

ਜਾਨਨਯੋਗਾ ਜਾਨਤਤਾਹਿਮੇਭਇਆ ਅਸੋਗਾ ਅਬਮੋਕਿਤਕਿਤਰੁ ਰਤੁਯਾ ਅਪਾਰ
 ਬਿਚਾਰਾਪਏਦਯਾ ਮੇਸੇਸੁਣਗੁਰਸਿਖਕੇਬੈਨਾ ਕਹੇਬਿਚਾਰਏਯਾਪਿਤਕੈਨਾ ॥ ੮
 ੧੨ ॥ ਕੀ ॥ ਸਿਖਗੁਰੁਸਿਬਾਦਵਰਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਾ ਤਤੁਮਿਥਿਯਾਗਿਯਾਨਬਬੁਧੁ
 ਹਿਰਏਹਕਥਨਉਦਾਹਾ ਹਿਤਏਹਕਥਨਉਦਾਰਸਾਰਕਾਜੋਹੈਗਾਯਾਤਾ ਪੜ੍ਹੇਸੁਣੇਵਾਨਾ
 ਹਿਬਲਾਸਤਿਸਨਕਛੁਨਾਤਾ ਭੁਨਤਸੀਤਨਿਰਬਾਣਗਿਯਾਨਕੀਚਹੈਜੁਭੰਖਾ ਸਾਰਸਾਰ
 ਬਿਚਾਰਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਇਹਸਿਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕੀ ॥ ਪੜ੍ਹਬਿਚਾਰਉਰਧਰੇਜੋਇਹਬਿਚਾਰ
 ਰਨਰਨਾਰਾ ਮੋਖਅਦੋਖਸੁਪਾਵਈਜੋਬਰਣੀਬਰਚਾਰਾ ਜੋਬਰਣੀਬਣੇਚਾਰਨਿਰਤਸੈ
 ਅਤਸੈਰੰਗਾ ਬਿਨਤੰਗਾਨਹੀਅੰਗਾਰਿਸਾ ਬਿਧਜਿਸਕੋਲਹਿਤਾ ਭੁਨਤਸੀਤਨਿਰਬਾ
 ਣਭੁੰਤਜੋਲੀਨੇਨਾ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਨਹੀ ਭੂਟਜਾਹਿਸੋਕੇਤਾਪੜ੍ਹਾਯਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਤਜੁਕ

ਤਹਿਤਗ੍ਰੰਥਲਖਸੁਧੀਜਨਕਿਰਤਅਨੇਕਾਤੰਦਪਪਠਣੇਜੋਗਯਹਸਰਾਸਾਰਬਬੇਕ
 ਸਾਰਸਾਰਬਬੇਕਬਿਧਨਕੀਗਯਾਨਸੁਲਹੈ॥ ਆਪੁਨਕਕੁਤਕੀਵਾਕਜੋਈਉਰਅੰਤਰ
 ਗਹੈ॥ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣੇਇਹਜੁਗਤਾ॥ ਸਾਰਸਾਰਬਿਚਾਰਸੁਭਾ
 ਵਕਲਹੈਮੁਕਤਾ॥ ੨੫॥ ਕ੍ਰਿ॥ ਪਦਅਰਥਦਿਪਰਜੇਕਰਤਹੈਅਪੁਨਕੁਤਕੀਹਜਾਗੁ॥
 ਤਾਕੁਤਕਕੇਪ੍ਰਿਯਸਹਿਤਇਹਪ੍ਰਸੰਨੋਤਬਿਚਾਰਾ॥ ਇਹਪ੍ਰਸੰਨੋਤਬਿਚਾਰਜਾਨਹੈਤਹਿਤ
 ਕੀਯਾ॥ ਗਹਿਜੋਇਸਕੋਮੀਤਾਤਿਯਾਗਸਭਜਗਤਕਜੀਯਾ॥ ਭੁਨਤਸੰਤਨਿਰਬਾਣਬਿ
 ਚਾਰਾਇਹਕਰੇਸੁਯਵਾ॥ ਸੰਮਕੋਬੋਧਸੁਲਹੈਵਾਕਸਹਅਰਥਜੁਪਦਾ॥ ੨੬॥ ਕ੍ਰਿ॥ ਗਣੇ
 ਸਾਦਿਨੇਸਮ੍ਹੇਸਦਰਹਰੀਆਦਿਸਭਦੇਵਾ॥ ਤਾਂਪਦਪੰਕਜਕੋਨਮੋਕਰੋਤ੍ਰਿਧਾਬਿਧਏਵਾ॥
 ਵਰੋਤ੍ਰਿਧਾਬਿਧਏਵਗ੍ਰੰਥਸਮਾਪਤੀਆਹੀ॥ ਪੜ੍ਹੇਨੁਣੇਜੋਗ੍ਰੰਥਸੁਬਿਧਨਕਿਤਾਸਕਤਾਹੀ॥

੮੭੭) ਸ੍ਰੀ: ਮਾਮਛਰਾਮ ਛਰਾਮ ਰਸ ਇਹੁ ਲੰਗਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ਵਾਦ ਕੁਤਰਕ ਸੁਭਾਵ ਜੋਤ

ਕੋਯਾਮੇਨਹਿਕਛੁਹਾਨੀ। ਭੁਨਤੁਸੀਤਨਿਰਬਾਣਲਗਾਚਿਤੁਬ੍ਰਿਤੀਬਛਰੂ। ਵਰਨਅਰ

ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੈ ਕਛੁ ਪੜੈ ਸੁ ਲਏ ਪਛਾਨਾ ਪੜੈ ਸੁ ਲਏ ਪਛਾਨ ਜਥਾ ਰਥ ਦੇਇ ਹਦੇ ਹੀ॥

ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਬਖਾਨਤ ਸਤੁ ਸੁਆਮੀ ਏਹੀ ਭਨਤ ਸੀਤ ਨਿਰਬਾਣ ਮੋਖ ਕਾਲਹੋ ਸੁਪੀਥਾ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਾਰੇ ਧਾਰੇ ਸਰਧਾ ਸਹਿਤੁ ਜੁਗੰਥਾ ॥੮੭੬॥ ਗਿਆਨਰੋਦਤੀ ਗੰਥ ਜੋ ਬੋਧਨੀ

ਗਿਆਨਪਦ੍ਮਨਾਧੰਚਕੁਸੁਮੰਕੋਤਥਾਨਕਥਾਥਿਸਿਸੁਮਨੰਨਾਕਥਾਥਿਸਿਸੁਮ

ਹਾਨਕਥਾਤਿਉਹੈਸਿਵਨਾਥੁਲਖਗੁਰੂਕੀਥਪ੍ਰਮਾਣਸਿਰੋਮਣਹੈਇਨਸਾਥੁਭੁਨਤ
ਸੰਤਨਿਰਬਾਨਸਮਝਤੂਲਾਇਧਿਯਾਨਾਜੁਗਤਿਸਰੋਵੇਕੀਤਥਾਗੋਵਤ੍ਰੀਗੀਥਜੁਗਿ
ਯਾਨ॥੮੮੦॥ਰਾਮਦਾਸਜੀਕਿਰਤਵਰਪਦਾਰਥਨਿਯਾਇਬਿਚਾਰਾਜਾਮੇਧਾਰਿਓਪ੍ਰ
ਸਿਧਜੇਅੰਤੋਲੇਹੁਨਿਹਾਰਾਮੰਤੋਲੇਹੁਨਿਹਾਰਬਾਤਬਹੁਗੀਥਨਕੋਰੀ॥ਤਿਨਅਨਸਾ
ਗੀਜਾਨਬੀਚਕਛੁਜੁਗਤੀਮੇਰੀ॥ਭੁਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਨਹੈਇਸੁਪੂਰਨਕਾਮਾਅਖੰਡਸਚ
ਦਾਨੰਦਸਰਬਮੇਲਖੇਸੁਰਾਮਾ॥੮੮੧॥ਬਿਦਾਂਤਾਸਿਧਾਂਤਅਦੁਤੀਜੁਭਨਰਸੁਗੀਥਅਨੇਕਾ
ਸੋਈਜਾਣਮੇਕਹਿਯੋਯਹਿਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕਾਸਾਰਾਸਾਰਬਿਬੇਕੰਗਾਤਿਸਕੇਓਰਚਰੇ
ਹੋਇਮੁਖਗੁਰਮੁਖਗੀਥਵਿਚਾਰਾਇਹਪੜੇਭੁਨਤਿਸੰਤਨਿਰਬਾਨਨੇਰੰਤ੍ਰਬੈਠਾਇਕਾਂ
ਤਾਅਦੁਤੀਹੀਕਰਾਚੰਤਨਯਹੀਸਿਧਾਂਤਬੇਦਾਂਤਾ॥੮੮੨॥ਰਾਮਰਾਮਪਦਕੰਜਕੋਪੁਨਪੁ

ਨਕਰੋਂ ਜੁਹਾਗਾ ਤੁਨ ਮੇਰੀ ਥਾ ਅਰੀ ਭਇਹ ਸਮਾ ਪਤਤਾ ਹਿਨਿਹਾਰਾ ਸਮਾ ਪਤਿਤਾ ਹਿਨਿ
 ਹਾਰਹੈ ਕਾਰਜ ਜੇਤਾ ਸਾਰਾ ਤਿਨ ਕਾ ਜਾਣ ਬਿਬਰਤ ਪੁਣਾ ਮਨ ਤੇ ਨ ਤੇ ਨਿਯਾਰਾ ਭਨ
 ਤਿਸੀ ਤਨਿ ਰਬਾਣ ਜਾਣ ਜੇਹੈ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ਰਮਾ ਭਿਨਨ ਜਿਸ ਤੇ ਲਖ ਸੇ ਮੇਰੇ ਦਰਾਮਾ ॥ ੮੩ ॥
 ਸੀਮਤੀ ਵਾਰ ਪਖ ਮਾਸ ਸਕੁਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਾ ਸੰਮਤ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਸਕਲ ਕ
 ਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਕਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਵਿਸਾਇ ਹਕਾਰ ਜਸਾਰੀ ਜੋ ਸਰੂ
 ਪ ਲਖ ਚੇਤਨਾ ਅਤਮ ਸਰਬ ਮੁਰਾਰੀ ਭਨ ਤਿਸੀ ਤਨਿ ਰਬਾਣ ਗੰਥਾਇ ਹਤਾ ਮੇਇਤੀ
 ॥ ਵਾਰ ਪੰਖ ਸਹ ਮਾਸ ਹੈ ਕਲ ਪਤਿ ਜਿਸ ਮੇਰੀ ਮਤੀ ॥ ੮੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ਸਾਰਾ ਸਬੰਧੇ
 ਕਬਰ ਭਯੋਇਤੀ ਸੋ ਜਾਨਾ ਸਰਬੰਗ ਹਰੀ ਨਿਰਬਾਣ ਕ੍ਰਿਤ ਅਛਰੁ ਹੇਤ ਪਾਛੁ
 ਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਮਛਰੁ ਹੇਤ ਮਛਰੁ ਜੁਲਾਸ ਮਛਰੁ ਇਛਾ ਚੈ ਨਿਰਸੀ ਮੇਰਾ ਪਾ
 ਪਸੁ ਚਿਦ ਬਾਪੁ ਮਾਪੁ ਤਿਹਾਰੈ ਕਨਕ ਤਿਰਬਾਣ ਹੋ ਬਰਗੋ ਬਿਬਰਾ ਅਛਰੁ

੮੩ ॥ ਸੀਮਤੀ ਵਾਰ ਪਖ ਮਾਸ ਸਕੁਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਾ ਸੰਮਤ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਸਕਲ ਕ
 ਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਕਲ ਪਤਨ ਹਿ ਜਿਸ ਅੰਨਾ ਵਿਸਾਇ ਹਕਾਰ ਜਸਾਰੀ ਜੋ ਸਰੂ